

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

ČERVEN 2007

Bambiriáda 2007

Devátý ročník bambiriádního nadšení měl heslo Každý jsme jiní, všichni rovnoprávní. Bambiriáda ovládla televizi, regionální i celostátní tisk. Však se také konala na 27 místech celé České republiky, z toho na 11 se jí pořadatelsky zúčastnili tomíci.

Naši lidé připravovali bambiriádní víkend v Liberci, Zlíně, Praze, Krnově, Chomutově, Nymburce, Třinci, Českých Budějovicích, Havířově, Ostravě a také v Plzni. Na snímcích Martina Strnada, Zdeňka Šmídy a Jana Rydla si můžete prohlédnout víkendové bambiriádní veselí v Třinci, Liberci a v Nymburce.

(ton)

Ilustrační foto: Václava Hušková – Unčida

str. 4	Pomoc pro misie, J. Swienteková, TOM Arachné, Praha
str. 5	Za humna s prázdnou kapsou, Tomáš Novotný
str. 6	Zástupce tomíků v České radě dětí a mládeže, Ondra Šejtka 10. sněm Asociace TOM, Z. Strousek, Staňkov
str. 7	Hanzelka a Zikmund, Náš člověk v galerii, Š. Zahálková
str. 8	Ministryně Dana Kuchtová, Jiří Majer, Tomáš Novotný
str. 9	Banát, Tomáš Novotný
str. 10	Paprsek a Zálesáci v Trinci, Lenka Skácelová
str. 11	Kadeti na MČR, Milan Hrstka
str. 11	Sraz LTŠ Dědov, Lucie Čubrdová, Kamila Klognerová
str. 12	Skryje 2007, Pavel Karmazín, TOM Ontario Beroun
str. 12	Březové lístky, Ondra Šejtka, TOM S.T.A.N., Praha 3
str. 13	Lagori Cup 2007, Tisácký jarní braňák, R. Kašovský, TOM Čmoudík
str. 14	Den Země, Zdeněk Šmída, TOM Chippewa Česká Lípa
str. 14	Velikonoce v Provence, Lída Nováčková, Ostrava-Poruba
str. 15	Tomíci z Chotěšova, Anna Seidlová, TOM Chotěšov
str. 15	DNEM 2007, Milan Kylar
str. 16	Aby bylo vidět, Petr Doubalík,
str. 18	Týpí jako domov, Josef Porsch-Ablákela,
str. 19	Víte co je FoS?, O. Koudelka
str. 19	Seminář táborových škol, Jožka Kadubec, TOM Malý Furiant
str. 20	Kaňon řeky Verdon, Lída Nováčková, Ostrava – Poruba
str. 21	Sázava, Jana Jíšová
str. 21	TOM Chippewa Česká Lípa
str. 21	TOM Čmoudík na kolech, R. Kašovský, TOM Čmoudík
str. 22	Železný Tomík 2007, Jindra Černý, Litoměřice
str. 23	Četli jsme za vás
str. 24	Zprávy z ústředí
str. 26	Ohlasy
str. 27	Cimrman by se divil, Z. Šmída
str. 27	TOM Chippewa, Česká Lípa

Můstky do historie

V Tomíkovi se opravdovou historií, pravda, přehnaně nezabýváme. Tomíci jsou mladí, myslí vždy a věkem většinou, tak jakápak historie, řeklo by se! Pomineme-li drobné dynastické exkurzy, náš časopis se ohlíží tak nejvýš o půl sezony dozadu – na závody, výpravy, víkendovky či právě prožité tábory. Dovolím si tentokrát průlom vpravdě revoluční. Dvakrát se ohlédnou (pro nedostatek místa letmo, a proto povrchně) téměř do šera věků, jen potřeť zůstanu v (turistické) současnosti.

Skauting slavil sto let. Tohle výročí nelze přehlédnout už jen proto, že všichni, kdo jezdí s dětmi či mladými lidmi do přírody, kdo někdy vyslovili slovo „družina“ nebo „podsada“, mají kořínky skautingu v sobě. Magický trojúhelník velikánů světového i českého skautingu – Baden Powell, Ernest T. Seton a A. B. Svojsík – co o nich víme? Tuší naši mladí vedoucí, že tihle klasikové, ve své době uznávání i zatracování, nasměrovali bezpochyby i je? Ta jména jsme za komunismu mohli jen pokradmu šepat, letmo zahlédnout v časopisech z let 1968–69, v oněch *libri prohibiti* svého druhu. Doba je jinde, pravda, ale cožpak nesledují tisíce českých táborníků rok co rok vlajku, jak stoupá po stožáru? Nezapalují oheň za pozoruhodných rituálů, neloví bobříky či orlí pera? Což mnozí vedoucí, nadšení z toho, že mohou své svěřence formovat a vést, nepískají nástupy, netroubí večerku, nehrají nespočet dobrodružných her? V tom všem je můstek do historie – k britskému generálovi, americkému snílkovci, malíři a obdivovateli lesní moudrosti indiánů i ke středoškolskému profesorovi, který se úspěšně pokusil o syntézu vojenské výchovy mladých zvěďů a romantického pobytu v přírodě. Přátelé junáci oslavili své narozeniny velkolepě a moderně, ať už šátkováním Petřína nebo obří šou na Staroměstském náměstí. Poblahopřejme jim znovu!

Úctyhodné narozeniny slavilo i duo turistů, snad nejslavnějších v moderní československé a české historii. V dubnu tomu bylo šedesát let, co v proslulé Tatře 87 odstartovali Miroslav Zikmund a Jiří Hanzelka na svou první cestu po světě, do Afriky a Latinské Ameriky. *Českoslovenští inženýři*, jak o nich nadšeně referoval dobový tisk, jeli dobýt svět. To se jim také povedlo. Přestože se po více než třech letech vrátili do zcela jiného, želbohu již totalitního Československa, které se k nim chovalo leckdy více než macešsky, Češi a Slováci je vždy ctili a obdivovali. A co je nejpodstatnější, jejich cestovatelské svědectví, uložené v tisících negativních a fotografiích a v několika celovečerních filmech, bylo inspirací pro nemálo následovníků. Není asi příliš mnoho tomíků, kteří by se s žijícím Miroslavem Zikmundem (1919) setkali tak „nablízko“, jako k tomu měla příležitost Šárka Zeťová, pardubická galeristka a členka našeho spolku. Její ohlédnutí za výstavou z cest Z+H v tomto Tomíkovi je dalším takovým můstkem do naší historie...

Za prchajícím časem jsem jel i do Banátu, který má v mém úvodníku zastupovat vlastně současnost. Šest českých vesnic uprostřed Rumunska. Předkové sem připluli po (tehdy) divokém Dunaji před necelými dvěma sty roky. Našli jsme historii? Dá se vůbec během pár dní poznat život krajanů? Maličko. Když se rozloučíte s pohostinnými Čechy, jejichž čeština vás fascinuje pro svou malebnost i drobné archaické odchylky, když zaplašíte posledního divokého psa ze salaše, který vám hrozí roztrhat nohavice, když zamáváte Bigru nebo Gerniku a po pozoruhodně dobrých rumunských silnicích svištíte zpět do Česka, je něco ve vás. Nutí vás to přemýšlet. A plánovat! Jaké by to bylo, postavit tady tábor? Ptal by se tady, uprostřed bukových lesů, kopečků a vodních mlýnků, někdo na hygienické normy? A co místní děti... mají si kde přes prázdniny hrát? Viděly někdy podsadu?

Milí přátelé, přeji vám příjemné léto.

Tomáš Novotný

Na světě nejsme sami aneb pomoc pro misie

Na počátku to byla „pouze“ myšlenka, nápad... Postupně se vše dalo všechno do pohybu. Trvalo to něco přes rok plný shánění materiálů, sponzorských darů, vyrábění různých pěkných věcí, vymýšlení her a další organizace, do které se zapojilo určitě minimálně sto lidí. Uvědomili jsme si totiž něco důležitého. A sice to, že na světě nejsme sami. Všude kolem nás je plno lidí a dětí, kteří nemají zdaleka to, co my, a kterým můžeme pomoci, navzdory tomu, že jsme sami dětmi. Rozhodli jsme se uspořádat, oddílů Arachné a Jeleni, celodenní misijní akci a výtěžek z ní poslat hladovějícím a nemocným dětem do Bangladéše, do diecéze Mymensingh. A pak...

Je 15. dubna 2007, den D. Naše tolik očekávaná misijní neděle. Scházíme se časné z rána, abychom připravili stoly na jarmark, stanoviště pro jednotlivé soutěže, hudební aparaturu a mnohé jiné vychytávky.

Celou akci jsme zahájili nedělní misijní mší svatou, kterou sloužil p. Jiří Šlégr, národní ředitel Papežských misijních děl v České republice. Během bohoslužby nás doprovázela Hudební rytmická skupina Václav Band ze Smíchova, která hrála a zpívala vskutku andělsky. Přinášené dary byly myšleny za celou zemi – svetr za Austrálii, rýže za Asii – a spolu s tím přímlyvy za daný kontinent. Při pozdravení pokoje měl každý v kostele papírové srdíčko se svým jménem a spolu s podáním ruky si vyměnil s druhým člověkem i srdíčko. Takhle se ke každému nakonec dostalo

srdíčko mnohdy i s neznámým jménem a naším úkolem bylo se za toho člověka pomodlit, protože každý má přece své těžkosti, s nimiž potřebuje pomoci.

Po skončení mše si mohl před kostelem každý zakoupit různé výborné koláče a buchty, které k této příležitosti upekly babičky z farnosti. V klášterní zahradě byl jarmark s různými výrobky dětí z našich oddílů. Za symbolickou cenu od 5 do 50 korun si mohl každý pořídit rozličné náhrdelníky a náramky z korálků, náušnice, papírová přáníčka, ušité polštářky, papírové růže, ozdoby do květináčů, hrnečky, barevné sešity, batikovaná trička a ubrusy, kabelky, malé marmelády, moduritové postavičky, svíčky, pokreslené kamínky, obaly na mobilní telefony a spoustu dalších krásných věcí. Po celé zahradě bylo možno se účastnit her pro děti, které pořádali členové oddílů Arachné, Jeleni a Sírius, a tvoření s Waldorfskou mateřskou školou Dusíkova.

Mezitím nám ve dvoře v garáži za Klášterním šenkem p. Jiří Šlégr přibližoval situaci na misiích v Bangladéši a seznámil nás s Papežským misijním dílem dětí. Bylo zajímavé se dozvídat o tom, jak se v Bangladéši žije a jací tam jsou lidé.

Poté následovalo divadlo, pohádka o Ilenušce, které hráli rodiče dětí z MŠ Dusíkova. A kolem poledne se bylo

možné za pavilonem Vojtěška zasytit opečenými buřty. S plnými žaludky jsme se přesunuli opět do garáže, kde jsme zhlédli další divadlo. Tentokrát s názvem „Tak to teda PÁN BŮH S NÁMA!“. Hrály ho členky oddílu Arachné a diváci se skutečně dobře zasmáli.

Hned po divadle jsme se mohli zaposlouchat do veselých textů písní Ztracené kapely, která pro nás vytvořila příjemnou atmosféru s dětskými písničkami.

Pak jsme měli další možnost diskutovat s p. Jiřím Šlégrem o jeho cestě do Bangladéše, o misijním díle v České republice a dozvědět se plno zajímavých věcí. Vždyť je určitě dobré vědět co nejvíce o zemi a situaci lidí, kvůli kterým se celá tahle akce pořádala.

A tečkou na závěr dne byl koncert hudební skupiny Voda od párků.

Myslím si, že se nám podařilo to, o čem jsme něco přes rok snili. Krásný slunečný den, soutěže, hry, jarmark, diskuze, hudba. To je ve shrnutí naše misijní neděle, která se uskutečnila pod záštitou Papežského misijního díla dětí, ve spolupráci s mnoha skvělými lidmi a dětmi, kteří se na všem podíleli.

Podařilo se nám vybrat 37 353 Kč a díky Nadaci Divoké husy, která celý výtěžek zdvojnásobí, můžeme dětem do Bangladéše poslat 74 706 Kč. Jsme rádi, že všechna ta práce, vynaložený čas a úsilí mohlo mít smysl, a děkujeme Vám všem, kteří jste nám pomohli a podpořili naše snažení.

Jitka Swienteková – Sigi,
TOM Arachné, Praha

Za humna s prázdnou kapsou

Milí cestovatelé! Zejména vy, kteří máte poněkud hloub do kapsy, nebo i vy, bohatci, kdo romanticky toužíte spát ve skrovnějších haluznách, útulnách či světnicích, tahle stánka je určena pro vás. Pokusme se uvést v život nový – jak se dnes trošku přihloupně říká – projekt! V každém čísle Tomíka bychom rádi uveřejnili typ na levně a zajímavě ubytování, přednostně v cizině.

Máme za to, že tuzemsko v rámci asociace pokrýváme (nebo se o to alespoň snažíme) adresářem Tomík tomíkovi, který se k vám dostává právě s tímto číslem našeho časopisu. Ale co taková Vídeň? Londýn? San Francisco? Tomíka dneska zastihnete všude. Ať už s oddílem, s hordou dítek za zády, nebo s partnerkou, partnerem, kamarády, občas i sólo. To samosebou platí i o cizině, i když do té zámožské, vzdálené, se s oddílem asi dostane jen málokdo. Sám cestuju hodně, platí pro mne všechny tři výše uvedené varianty. Dnes vás chci poslat do Londýna. Prožil jsem tam nedávno pět dní a spolu s veleaktivní partičkou Čmoudíků bydlel na Velehradu. Levně, docela hezky a hlavně, co by kamenem dohodil od metra, v noblesní čtvrti Notting Hill.

Tak tedy - Velehrad na Notting Hillu

Notting Hill jest slavný už díky Chestertonovu románu, fantazii o králi-nekráli, podivínovi, který si sáhl na vladařskou korunu a vládl této části Londýna prazvláštně, později krvavě.

Kdo ráčí tenhle víc než sto let starý román znát, zajásá, že se ubytuje tam, kudy tančily podivné postavičky

Noblesna, kam se podíváš.

Chestertonovy... Velehrad je dobře dostupný metrem, zastávka se jmenuje Notting Hill Gate. Už sama stanice je zážitkem – omšelost a nacpanost metra, tak typická pro Londýn, je tady snesitelná, navíc kompenzována částečně otevřeným peronem, „z nebe“ místy padají bůhvíodkud přiletivší saze, holubí pírká, cihlové stěny porůstají popínavky... Cestou k Labroke Square 22, kde je úhledný domek ve viktoriánském stylu situován, minete několik směnáren (v jedné umí dokonce česky), pár barů a ob-

Zde sídlí hostel Velehrad.

chod Tesco. Platanová alej, kované brány a pyšné fasády krásných, podle jednotného (velmi decentního) mustru vyvedených měšťanských domů jsou dokladem toho, že jste v nobl čtvrti.

Vily strídají menší domky, tu a tam útulná hospůdka – do téhle části Londýna se zamilujete stejně jako já! U Velehradu jste asi za deset minut chůze. Středisko Velehrad je na konci Labroke Square, naproti velkému, pro veřejnost uzavřenému parku. Dům vlastní a spravuje křesťanské společenství krajanů.

Že jde o zařízení zřízené náboženskou obcí, jest patro už z toho, že v domě je hojně využívaná modlitebna, stěny zdobí křesťanské motivy. Naše partička pobývala čtyři noci přes letošní Velikonoce, mše strídala mši, návštěvníků – zejména mladých Čechů a Slováků – byla hojnost.

V domě je několik pokojů po čtyřech – po šesti. Připravte se na poměrně skrovný interiér, nepřilíhli těsní okna (o letošních Velikonocích to ale vůbec nevadilo), úzké schůdky a ne moc prakticky zařízené koupelny s teplou vodou. Na některých pokojích jsou kuchyňské linky, na našem byla navíc

Skromný interiér.

lehce zatuchlá nefunkční lednice s dárky po předchozích ubytovaných. Prostě, žádný luxus. Za sedm liber (ano, tak málo na jaře 2007 jeden nocleh stál) jsme ale ani přepych nečekali.

Byli jsme spokojeni se společnou kuchyňkou – jedna je v podkroví domu, větší, s jídelnou, v přízemí. U domu je i milé venkovní posezení, s ohledem na sousedy otevřené do desáté večerní. Dva pokoje jsme si zamlouvali asi měsíc předem. Fakt, že rezervace vyšla bez problémů, považuji vzhledem k exponovanému velikonočnímu termínu téměř za zázrak.

V ubytovně tohoto „batůžkářského“ typu je třeba počítat s tím, že pokud zbývá na pokoji volná postel, obsadí ji recepční jakýmkoliv zájemcem. Muži a ženy spí odděleně. V době naší návštěvy jsme v ubytovně potkali pár „týpků“ – jak to napsat decentně... Myslím, že ubytovna jim byla startem k práci v Británii, ke které v Česku asi moc nečuchli. Nevím, snad jim nekřivdím. Komunikace s nimi byla bezproblémová, to je třeba napsat též.

Pozor – doporučuju neztrácet klíče! Platí se dvacetilibrová záloha. Co napsat víc? V recepci se střídali příjemní mladí lidé. V době mší je recepce zavřena, chce to sledovat lístky na jejich dveřích. Za jedním rohem je hospůdka s kouzelným interiérem, naproti hospůdce stylová policejní stanice. Návštěvu těchto zařízení ale raději nespojujte! A teď to nejdůležitější – kontakt. **Domlouvali jsme se mejlem na info@velehrad.org, středisko má vlastní web <http://www.velehrad.org/kontakt.php>. Kompletní aresa je Velehrad, 22 Labroke Square, Notting Hill, London W 11 3NA, telefon 020 7272 7849, fax 020 7229 2739.** Zamejlujte, domluvíte, sednete do letadla nebo žluté linky Student Agency (za necelé tři tisíce obousměrná jízdenka) – a pak už jen zazvonit u bran pohostinného Velehradu. I to, že vás tam přivítá čeština či slovenština, je milé.

Tomáš Novotný

Příště: západní pobřeží Irsko, od Jeleny Ondrouškové.

Zástupce tomíků v České radě dětí a mládeže“

10.sněm
Asociace TOM

Narodil jsem se před 22 lety v Praze. Někdy kolem 10. roku svého života jsem začal jezdit na tábor. Tím to vlastně všechno začalo. Celá ta parta lidí ze Žižkova mi k srdci přirostla natolik, že jsem s nimi prožil tábory nejen jako dítě, ale později jako instruktor a dnes i jako vedoucí. Tábořiště máme již 15 let stejné, a to u Bělčic, nedaleko Blatné v jižních Čechách: Každý rok si tam užíváme tři neděle klidu, pohody a hlavně spousty legrace.

Není to tak dlouho, co jsme si říkali: „Pojďme dělat víc, nejen výpravy a tábor, pojďme dělat i oddílovku...“, do jisté míry mě ovlivnily návštěvy CVVZ. To nadšení mě i ostatní pohltilo natolik, že jsme se začali zajímat, u jaké organizace se budeme rozvíjet.

Tomíci se na první pohled zdáli jako správná volba ...a taky že jo! Vznikl TOM 210 01 S.T.A.N. Praha 3. Z dřívějších dob jsme si ponechali označení S.T.A.N., což znamenalo a snad stále znamená: Sdružení táborníků a (jiných) nadšenců.

Věnujeme se hlavně turistice. Kromě oddílovek vyrážíme každý měsíc blíže či dále od Prahy a zažíváme velká dobrodružství. V létě pak tři neděle na táboře. Děti v oddíle jsou věkově smíšené, většinou mezi 8 a 16 lety, máme tam holky i kluky.

Teď už to bude téměř půl roku, co jsem se poprvé viděl s Tomášem Novotným, a za tu dobu si opravdu nemohu stěžovat, ba naopak jen chválit, chválit a chválit. Prostě u tomíků je nám fajn.

Když ke mně doputovala nabídka, abych šel do národní rady, v hlavě mi neustále hučelo: „Pojď dělat víc...“ a tak

jsem na to kývnul. Budu se rozhodně snažit, abych byl v radě co platný, a doufám, že to taky trochu pomohu posunout alespoň o kousek kupředu.

Co dělám, když neplánuji oddílovku? Běhám na hřišti za balónem, někdy i střílím góly. Hraji národní házenou za jeden žižkovský klub. Házené jsem se začal věnovat také někdy v dobách, kdy jsem poprvé vyrazil na tábor, tuším, že to bude již 13 let. Někdy na hřišti běhám s míčem, někdy i s pískalkou (jak málo je rozhodčích...), ale hlavně se věnuji naší nečetné mládeži. Holt nejsme moc atraktivní sport.

Když neplánuji schůzku ani neběhám po hřišti, věnuji se jedné krásné „hře“. Tou hrou je tzv. geocaching (čti geokešink). Ve zkratce jde o hledání v přírodě schovaných schránek pomocí navigace GPS. Krabičky jsou schované nejen v přírodě, ale i ve městech nejen České republiky, ale celého světa. Neustále je tedy kam jít, kam vyrazit na výlet a jak se bavit...

*Tomíci, mějte se fajn.
Ondra Šejtka*

Vážení kolegové, zdravím vás ze západočeského městečka Staňkov, které se vás ve dnech 18.–20. ledna 2008 chystá přivítat na tak trochu jubilejním desátém sněmu našeho spolku.

Nemyslím, že by bylo vhodné slibovat či jinak avizovat něco výjimečného, ostatně mnohé staré harcovníky už ani není možné něčím překvapit. Každopádně se vynasnažíme uspořádat takový volební sněm, na který budete moci vzpomínat jen v dobrém, a to jak po stránce organizační, tak kulturní – případně i jiné, která mě zrovna teď ne napadá.

Zatím se mějte pohodově,
přejeme krásné léto.

*Za oddíl Stříbrná rosa Staňkov,
Zdeněk Srsí Strousek*

Ilustrační foto: Václava Hušková – Unčida

Jiří Hanzelka a Miroslav Zikmund - cestovatelé pěti světadílů

Tahle dvě jména jste určitě už přinejmenším někdy, někde zaslechli. Nedávno, přesněji řečeno 22. dubna 2007, tomu bylo celých 60 let ode dne, kdy tihle dva pánové vyrazili se svou Tatrou 87 na dlouhou cestu. Výprava trvala tři roky a přátelé Hanzelka se Zikmundem během ní projeli Afrikou, Jižní Amerikou a Mexikem.

Jiří Hanzelka a Miroslav Zikmund se seznámili v roce 1938, kdy začali studovat na Vysoké škole obchodní v Praze. Jejich společnou vášní bylo cestování, a tak už na škole spolu vytvořili takzvaný plán 5P (pět světadílů). Pracovali na něm i po uzavření vysokých škol během okupace. Učili se cizí jazyky, studovali, překreslovali mapy a atlasy, četli desítky cestopisů.

Po válce a po ukončení studií se přihlásili na praxi do kopřivnické Tatry a s vehemencí sobě vlastní postupně přesvědčili vedení podniku, aby jim pomohlo uskutečnit vysněný cíl. Zní to jako pohádka, ale podařilo se: stali se obchodními zástupci Tatry, a to úspěšnými. Během své první cesty napříč Afrikou, Jižní Amerikou a Mexikem (1947–1950) získali pro svého zaměstnavatele ne desítky, ale stovky zakázek. To, že se žádná z nich po jejich návratu neuskutečnila, je už jiná věc...

Na jejich cestě vzniklo přes 700 rozhlasových reportáží, zhruba 200 článků pro noviny a samozřejmě také tisíce fotografií. Pro mnoho lidí se Hanzelka se Zikmundem stali žijícími legendami. Pamětníci vzpomínají, že když zazněl v rádiu zvuk klaksonu Tatry 87 a melodie latinskoamerické písně „Yerba buena“, všichni všeho nechali a nedočkavě usedli k rozhlasovým přijímačům.

V letech 1959–1964 spolu podnikli ještě druhou cestu, tentokrát již s dvěma většími vozy – Tatrou 805 a se dvěma spolupracovníky. Projeli Blízký východ, Indii, Nepál, Sumatru, Japonsko a tehdejší Sovětský svaz. A opět fotografovali a natáčeli ostošest.

Koncem 90. let minulého století věnovali Hanzelka se Zikmundem Muzeu jihovýchodní Moravy ve Zlíně téměř celý svůj archiv, čítající mimo jiné tisíce negativů, štosy map s autentickými poznámkami a mnoho dalších pokladů. Muzeum o tento dar pečuje zcela vzorně, materiály třídí, dále zpracovává, vědecky archivuje. To nejzajímavější je představováno široké veřejnosti ať už v podobě stálé expozice s názvem „S inženýry Hanzelkou a Zikmundem pěti světadílů“ nebo ve spolupráci s jinými muzei nebo galeriemi v podobě fotografických výstav.

Přehlídku fotografií dvojice Hanzelka a Zikmund jsme představili i u nás, ve Východočeské galerii v Pardubicích. Lidem se výstava moc líbila. Město Pardubice se od té doby může pyšnit tím, že je navštívil Miroslav Zikmund osobně, a to dokonce v den svých 88. narozenin, které zde oslavil v den zahájení výstavy 14. února 2007. Hned poté se uskutečnila s panem Miroslavem Zikmundem beseda. Mimochodem, moje první beseda, kterou jsem moderovala – a hned s žijící legendou! Ale myslím, že jsem to zvládla obstojně.

Osmdesát osm let je požehnaný věk, ale řeknu vám, panu Zikmundovi bych hádala nejméně o 20 let méně. Na svá léta je velice aktivní, čiperný a bystrý. O svého přítele, Jiřího Hanzelku, bohužel přišel v roce 2003.

Šárka Zahálková

Náš člověk v GALERII

Tomík je pěkný zvědač a zvědač! Nejradši by prošmejdil každičkový kout všech možných kotlin, co jich na světě existuje, to je známá věc. Ani já nejsem výjimkou. Cestuji, putuji, brouzdám se tady i tam. Odjakživa mě vábily nejen skvosty přírody, nýbrž i ty kulturní a umělecké.

Nitka mého osudu mne zavedla ke studiu umění, kultury a vědy muzejní a galerijní. Vůbec jsem se nebránila, když mě provázek života zatáhl až do osidel jedné galerie jako řádného pracanta!

O domu U Jonáše se říká, že je nejkrásnější budovou Pardubic. Právě zde sídlí a vystavuje Východočeská galerie v Pardubicích a s ní ostatně i já sama. Práce je pro mne zábava, potěšení a velký koníček, i když od chápání pojmu „galerie“ k pojmu „galeje“ nebývá občas vůbec daleko. Avšak nebýt téhle „galejničiny“, asi by se mi nikdy nepoštěstilo dotknout se tolika uměleckých skvostů, žít mezi nimi

téměř den co den; nesetkala bych se s umělci a osobnostmi, o kterých se píše v knížkách, učebnicích a odborných magazínech, a já si s některými z nich už dokonce tykám!

No, co vám budu povídat, pracovat někde, kde na vás z každého koutku dýchá historie a krása umění, to je pro mne jeden veliký splněný sen!

A jestli se chcete dozvědět více, ať už o „mé“ instituci, její historii nebo o výstavách, které jsou zde právě k vidění, prohlédněte si stránky www.vcg.cz. Tam najdete ostatně i kontakt na moji maličkost pro případ, že byste se předem chtěli ohlásit...

Šárka Zahálková

Ministryně Dana Kuchtová

děti a mládeže (FDM). Noví vlastníci převzali od FDM zmíněné objekty ve stavu tak špatném, že přes veškerou snahu je v některých případech bez adekvátní pomoci státu nejspíš nedokáží sami zachránit. Jak na vás celá tato situace působí? Chystá váš úřad v dohledné době nějaký významnější krok, jímž by jejímu řešení napomohl?

Způsob, kterým se převáděl majetek, je ostudný – korupce, podvody, noví vlastníci jsou na tom dnes velmi špatně. Chybí jim peníze na opravy. V současné chvíli připravujeme namátkové kontroly, abychom zjistili, zda byl majetek převeden správně. MŠMT se snaží napomoci NNO při opravách, rekonstrukcích a zprovoznění těchto objektů formou účelových dotací. A to jak v rámci řádných dotačních programů, tak i formou mimořádných dotací.

Měla jste příležitost obeznámit se s bambiriádou? Jestliže ano, co o této každoroční přehlídce činností nejrůznějších dětských organizací, pořádané ČRD, soudíte?

O akci bambiriáda vím, bohužel jsem však na žádně z těchto akcí dosud nebyla. Myslím si však, že je to velmi dobrá akce, která přispívá vzájemnému poznávání činností organizací navzájem, ale zároveň i obeznamuje děti a rodiče s jednotlivými organizacemi, a to velmi zajímavou a hezkou formou. To, že si bambiriády váží ministerstvo, dokládá i skutečnost, že její konání finančně podporuje, např. v loňském částkou 3 mil. Kč.

Letos má bambiriáda mimo jiné odrazet i nosná témata evropské kampaně Každý jsme jiný, všichni rovnoprávní, jimiž jsou lidská práva, rozmanitá společnost a participace chápána jako čínorodá spoluúčasť mladých lidí na společenském dění...

Téma se mi líbí. Je velmi dobré. Domnívám se, že lidé by se měli zapojovat a již od mládí se účastnit na rozhodování.

Ministryni školství zpovídali Jiří Majer (Archa) a Tomáš Novotný.

Vybatvíte si, paní ministryně, nějaký svůj prožitek ve spojitosti s činností určité dětské či mládežnické organizace, o nějž byste se chtěla se čtenáři Tomíka podělit?

Vzpomínám si na pěkný zážitek z nedávné doby – moje osmiletá dcera velmi dobře obstála v ekoolympiádě, kterou ekovýchovná nevládní organizace Šípek pořádala pro děti z druhé třídy základní školy, kterou moje dcera navštěvuje. Byla jsem pyšná na ni i na ostatní děti, které se olympiády zúčastnily – hodně toho uměly a navíc je ta soutěž bavila.

Pokud jde o juniorské spolky, jsou vám s ohledem na vaši stranickou příslušnost k Zeleným některé z nich bližší než jiné – například svým prvoplánovým zaměřením na ochranu přírody (Hnutí Brontosaurus, Svaz mladých ochránců přírody aj.)? Jestliže ano, projeví se to nějak ve vztahu vámi řízeného resortu (MŠMT) k nim?

Nepopírám, že jsou mi blízká sdružení, která se starají o ochranu přírody, ale aktivity mladých lidí, kteří se starají například o postižené spoluobčany nebo handicapované děti, jsou mi stejně sympatické. Žádné sdružení však při práci na MŠMT nesmím při rozhodování preferovat, to by byl nepřipustný klientelismus.

Již nějaký čas lze slyšet názor, že by se dlouholetá obětavá práce s dětmi ve volném čase měla těšit společenskému uznání, vyjádřenému byť jen symbolickým oceněním z rukou vysokého státního představitele – třeba ministryně školství. Jsou podle vás takové úvahy nyní takzvané na pořadu dne?

Nepochybně ano. Nestátní neziskové organizace (NNO) a jejich pracovníci a členové si takovéto uznání podle mého názoru plně zaslouží. Víím, že mé předchůdkyně v loňském a předloňském roce udělily – na základě návrhu NNO – několika dlouholetým pracovníkům s dětmi a mládeží z řad dobrovolných pracovníků NNO „Medaili MŠMT 1. a 2. stupně“. Nejlepším NNO uděluje MŠMT čestný titul „Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi mládeží“. Já sama jsem rozhodla o udělení tohoto titulu pro období let 2007–2010 zatím pro 27 NNO. V současné době připravuje odbor pro mládež mého ministerstva, ve spolupráci s ČRD, návrh na vytvoření specifické formy ocenění pro NNO. Věřím, že jej připravíme a využijeme ještě v tomto roce.

Jak na Vás působí snaha 95 různých rodových členských sdružení České rady

děti a mládeže (ČRD) – respektive více než 200 000 jejich „duší“ – takzvané táhnout za jeden provaz, napjme ve vztahu k státní správě?

Je to vynikající! Moc se mi líbí, že sdružení „táhnou za jeden provaz“. Spolupráce a provázanost je velmi důležitá. Zároveň je to například i pro nás jednodušší vést s nimi jednání. To, že ČRD považují za potřebnou, dokládá m. j. i to, že MŠMT její činnost každoročně významně finančně podporuje. V loňském roce cca 11 mil. Kč včetně Bambiriády. Budu ráda, stane-li se ČRD reprezentativním představitelem mladé generace České republiky nejen ve vztahu k MŠMT a dalším státním orgánům, ale i ve vztahu k zahraničí. Domnívám se, že ČRD může plnit řadu úkolů ve vztahu k jednotlivým organizacím dětí a mládeže, např. tak, jak je v současnosti podporována činnost NNO prostřednictvím generální pojistky. Dosavadní spolupráci hodnotím jako dobrou a věřím, že takovou i zůstane, že bude věcnější a konkrétnější. Ráda bych, abych ČRD mohla považovat za svého partnera v péči o děti a mládež.

Lidé, kteří se ve svém volném čase zdarma věnují výchovné práci s dětmi, organizovanými v různých spolcích, zehrají na současnou legislativní úpravu pojmu dobrovolník. Pokládají za ústrk, že v praxi nemůže být takto označován (a požívat několika drobných výhod s tím spojených) řečněme vedoucí turistického oddílu mládeže, který pro svůj oddíl dobrovolně pracuje. Dobrovolníkem by se stal jen v poněkud kuriózním případě, že by – stále coby činovník TOM – brigádně přešel ke „konkurenci“ a pomáhal vést třeba skautskou družinu, pionýrskou skupinu či debatní klub... Jaký je na to váš názor?

Domnívám se, že současná právní úprava zdaleka neodpovídá potřebám, podmínkám, ale i naší české tradici dobrovolné práce. Týká se to nejen činnosti NNO, ale obdobný problém je rovněž ve střediscích pro volný čas. Proto odbor pro mládež spolu s Národním institutem dětí a mládeže – a věřím, že i ve spolupráci s ČRD – má za úkol připravit návrh novely zákona o dobrovolnictví, který by měl na podmínky a potřeby lépe reagovat. Není to však jednoduchá práce a vyžádá si určitý čas.

Nepočtené skupince dětských organizací připadla před několika lety část zdevastovaného nemovitého majetku někdejšího SSM, spravovaná Fondem

Před více než 180 lety vypluli po Dunaji západočeští kolonisté do země zaslíbené. Ta se tehdy, v roce 1823, nacházela v pohraničí rakouské monarchie.

Za přívětivými krajany, prostým životem, malebnou krajinou a zachovalou lidovou architekturou jsme na konci letošního dubna vyrazili s kamarádem Tokaheyou i my.

Cesta ubíhala hladce. Oběma směry. Po noci v příjemném maďarském Szegedu (taková ranní koupel v termálu není od věci!) jsme se nechtěně zdrželi jen ve špatně průjezdném Temešváru, pak už jen bezproblémová jízda podél mocně regulovaného Dunaje.

První ryze českou vesničkou, kterou jsme navštívili, byl Bígr (Bigár). Ubytování u paní Aloisie Lysé, starosvětské babičky, která naši přítomnost evidentně uvítala, bylo bezvadné: útulné, levné, nadto s vynikající domácí stravou.

Přes den výprava po okolních kopečcích, večer docela dobré pivo v hospodě a povídání s paní bytnou.

Víte, že televizi (a satelit umožňující příjem českých kanálů) má od letošního ledna? A že ještě před patnácti lety měl Bígr jen generátor, který vyráběl elektrinu pár hodin denně?

Českých krajanů dnes žije v horách na konci Karpat na dva tisíce. V Gerníku (který jsme navštívili také a prožili

pěkné dva dny v rodině Maštalířů), Svaté Heleně, Bígru, Eibentalu, Rovensku a Šumici se malinko zastavil čas. Jedte tam! Uslyšíte krásnou, místy starosvětskou češtinu. Uvidíte chalupy a statečky s natíranými fasádami, zjistíte, že nejlepší mouku umelou místní lidé přece jen na prastarých vodních mlýncích, pokrok nepokrok.

Dozvíte se, že před rokem 1989, kdy se o krajanech nemluvalo ani v socialistickém Československu, ani v Rumunsku diktátora Ceaucesca, byl život sice tvrdý a nesvobodný, ale podle místních šly lépe na odbyt zemědělské plodiny, které vypěstovali a které od nich Rumuni rádi kupovali. Vyslechnete stesky na to, že se české vesnice rok od roku vyklidňují – mladí odcházejí za prací do Česka.

Banát láká mnoha výpravami a procházkami! Vybaveni mapou KČT od šéfkuchaře Karla Markvarta, vydali jsme se na osmadvacetikilometrovou cestu z Gerníku do Rovenska a zase zpět. Den byl krásný, cesta zrovna voněla polními a lesními vůněmi, jen psi z pasteveckých salaší, zblešení hlídači svého hájemství,

na nás zuřivě cenili zuby a místy tu idylu narušovali...

Pásových turistických značek, které červenou a žlutou náš klub před pěti lety v Banátu namaloval, si místní váží, dokonce je obnovují! Ale po rozcestnicích občas střídají, asi pro ukrácení dlouhé chvíle.

Čtyři dny v Banátu jsou málo. Jsem ale rád i za ně, krom toho to zcela jistě nebyla poslední výprava mezi Dunaj a Neru.

Co doporučit vám, milí cestovatelé? Klikněte na www.banat.cz, vybavte se zelenou mapou Banátu, osedlejte nějaký dopravní prostředek a vyrazte za krajany co nejdřív! Velkých příprav netřeba.

Tomáš Novotný

Paprsek a Zálesáci v Třinci

V sobotu a v neděli (24–25. února) jsme uskutečnili výpravu do Třince, kde jsme využili prostory zdejšího domu dětí a mládeže. Velice se nám věnoval jeho ředitel, Mgr. Zdeněk Karlík.

V programové nabídce bylo mnoho zajímavých atrakcí. Největší zájem byl o horolezeckou stěnu, všichni si ji vyzkoušeli, dokonce i starší vedoucí. Pod odborným dohledem a zajištěním Ampera-Honzy Dvořáčka jsme se radovali z úspěšných výsledků.

A co dělali ostatní? Byli rozděleni do skupin – žlutí, zelení, modří a červení, kteří bojovali o titul Kosmických letců.

Museli absolvovat: podlézání a přelézání překážek, to aby získali fyzickou, ověřování znalostí cizích slov, aby se domluvili i v jiných galaxiích, práci s malými míčky, aby měli postřeh, kdyby na ně ve vesmíru někdo útočil, četbu na dálku, aby si i oči zvykaly na jiný prostor, a další různé činnosti, které pečlivě připravila Verča Zavadská z Paprsku.

V neděli jsme dokončili soutěže, byli vyhodnoceni nejlepší kosmičtí letci.

Na závěr jsme od pana ředitele dostali pochvalu za slušné chování a vzorný pořádek! Také my mu děkujeme, že nám to všechno umožnil.

Výprava se vydařila a už jsme si slíbili další na Čvachtalce 1. dubna. Už se všichni těšíme!

*Lenka Skácelová,
zástupkyně vedoucího*

KADETI na mistrovství ČR v raftingu na Labi

V sobotu 5. května 2007 se náš oddíl zúčastnil mistrovství ČR v raftingu na Labi. V letošním roce jsme poprvé přihlásili dvě soutěžní posádky.

V premiérovém startu obsadili kluci 54. místo a děvčata dokonce 12. místo. Přitom za mistry republiky zaostaly pouze o 2,5 minuty. Blahopřejeme a těšíme se, že to za rok bude ještě lepší.

V sobotu jsme jezdili úseky nad i pod labskou soutěskou. Na vypůjčených raftech a vlastních „RIECH“ jsme se prali s vlnami a peřejemi o obtížnosti WW III – IV. Bylo docela pěkné počasí, a tak jsme jezdili až do večera. Po noci prožité ve stanech bylo ráno nepříjemně chladné a mokré. Jsme ale vodáci, a ti mají vodu rádi v jakékoliv podobě!

Dopoledne jsme jezdili spodní úsek, a to i s „laminátkami.“ Úsek je plný dlouhých peřejí a vysokých vln. Lodě byly neustále zalévány vodou, a protože ne u všech máme „špricky“, museli jsme zastavovat a vodu vylévat. Vrcholem tohoto sjezdu byly splavy. Vysoké jezy, přes které se valila hučící masa vody, budily respekt. U každého jsme zastavili, prohlédli ho a zhodnotili sjízdnost. Když padlo rozhodnutí, že se jede, tak vodácké srdíčko zaplesalo a adrenalin stoupal. Byly to obrovské zážitky.

Akce se zúčastnilo 31 členů. Celkem jsme najezdili 32 km říčních a nejlepším zvrhlíkem se stal Ponk, který dokázal převrátit laminátku, RIO i raft. Unikl mu pouze Klíček na kajaku, který mu statečně ujel.

*Za TOM Kadeti Červený Kostelec
Ťuky-Milan Hrstka*

Sraz LTS Dědov 2006

Tomek. Poté jsme vyrazili na krátký výlet. Vybrali jsme si náročnou cestu, jelikož byla neustále do kopce, což se ovšem dalo přepokládat, protože rozhledny bývají na kopci. Jako první jsme se rozhodli navštívit nejstarší železnou rozhlednu v severních Čechách, Slovanku.

Nahoru na rozhlednu jsme museli vystoupat po točících železných schodech, na starých železných rozhlednách nebývá výtah. Shora byl nádherný výhled do okolí, viděli jsme i náš další cíl. Sešli jsme dolů a po turistické značce jsme dorazili až na Královku. Všichni kromě nás Myšáků se vydali nahoru, kde byl také zajisté nádherný výhled. Šli jsme posedět dovnitř na čaj, i když si potom nikdo čaj nedal, tak jsme si alespoň odpočinuli a dali si něco na zahřátí.

Plni nových sil jsme se odebrali do chalupy, kde jsme připravili oheň, na kterém jsme si k večeři opekli buřty a zahráli pár logických her. Načichlí kouřem jsme se postupně umyli, zahráli si pár her a šli spát. Karel a Tomek chtěli hrát non stop, ale hodinu před naším probuzením usnuli.

Ráno jsme těžko vstávali k snídani, zabalili si věci, dopsali kroniku, poklidili a jeli domů. Na srážku letní táborové školy Dědov 2006 nás bylo sice málo, ale i přesto si myslíme, že to byly skvěle zažitý čtyři dny.

*Lúca Čubrdová a Kamča Klognerová,
TOM Myšáci*

Ve čtvrtek dopoledne 5. 4. 2007 jsme se měli sejít v Janově na atomácké základně. Sešlo se nás tam celkem sedm a v takto velké účasti jsme si to namířili na bobovou dráhu do Janova.

Dráha byla skvělá, ale pro některé moc krátká, a proto se šli svést ještě jednou. Po jízdě plné zážitků jsme se navrátili do dětských let při průzkumu dětského hřiště. Při zpáteční cestě do chaloupky jsme objevili další dětské hřiště a museli jsme posoudit jeho vybavenost a kvalitu. Když jsme se vrátili do chaloupky, tak jsme se konečně ubytovali a někteří z nás šli štípat dřevo. Někteří na ně koukali se slovy: „Nohy od sebe“. Po vyčerpávajícím dnu jsme se uložili ke spánku.

Vstávali jsme brzo dopoledne. Se snídání v břiše jsme se vydali pěšky do Jablonce nad Nisou. Dámská část srážku, kromě Bubláků, se vydala do bazénu s radostí, že se umyje v teplé vodě, byla celkem zima. V bazénu jsme si užily všech atrakcí – jak velké oranžové koule, tak divoké řeky žlutého a červeného tobogánu.

Po vyčvachtání jsme se vydali směr náměstí, kde se konaly velikonoční trhy. Prohlídli jsme si poctivě všechny stánky a nakonec jsme se zastavili u stánku s klobásami, kde jsme poobědvali.

Ve velkém bílém stanu bylo vystoupení s irskými tanci. Lucku z Kladna z oddílu Stopa vyzval jeden mladý irský tanečník k tanci. Váhavě se rozhodovala a nakonec šla. Ostatní jsme jí s radostí fandili.

V chalupě jsme si zahráli spoustu nových, zábavných her a jednou z nich byla hra na Tomka. Spočívala v tom, že ten, kdo řekne sprosté slovo, musí přispět jednou korunou na elektriku. Mezitím jsme se navečeřeli a po vyčerpávajícím dnu jsme šli spát.

V sobotu ráno jsme se nasnídali, malinko poklidili a šli si opět zahrát pár veselých her. Dopoledne uběhlo rychle a my šli vařit oběd. Kolem třetí hodiny odpoledne přijel pan Dakota

Skryje 2007

Prodloužený velikonoční víkend vyrázil náš TOM Ontario Beroun strávit na chatě ve Skryjích.

Po příjezdu se stačíme jen ubytovat, připravit dříví na topení, a už je tu večer.

Ráno po budičku, hygienických hrátkách a snídani vyrážíme na výpravu do okolí. Naše cesta směřuje na překrásná Skryjská jezírka. Cestou musíme přebrodit Zbirožský potok, což někteří využijí k naprostému promočení bot. Na začátek celodenní výpravy slušný výkon. Po krátkém prozkoumání romantického vodopádku se stáčíme směrem ke hradu Týřov. Cestou hrajeme drsnou hru Hu-tu-tu, která končí vcelku úspěšně, jen jedním naraženým nosem.

Jarní příroda nasázela podél cest spoustu kytíček, a tak se učíme poznávat sasanky, jaterník, plicník, kyčelnici a další jarní květinčky. Teplé počasí vylákalo ven i mloka, se kterým se všichni samozřejmě fotíme. Když procházíme kolem naleziště zkamenělin, které zkoumal sám Joachim Barrande, obracíme každý kamínek v naději, že najdeme trilobita. Našli jsme však pouze část něčeho, co nazýváme „mořský hafánek“.

Po návratu vaříme a chystáme dřevo na večerní oheň. Dlouhou noc si zpestřujeme stezkou odvahy. Druhý den jsou přímo ideální podmínky na uspořádání zimní olympiády. Organizace běží jako na drátkách, a tak brzo všichni borci absolvují všech pět disciplín – běh na lyžích, běhoslalom, hod hůlkou, otáčky na místě a biatlon. Výkony jsou vynikající. Zdá se, že ani po odchodu Kateřiny Neumannové, se nemusíme obávat o budoucnost

našeho zimní lyžování. Dodejme, že se jezdilo na lyžích od firmy Josef Pohl, Deštné – Orlické hory, model na sezonu 2009/2010 s novým prototypem vázání. Výrobci tímto děkujeme.

Po slavnostním vyhlášení vítězů a rozdání hodnotných cen se po zbytek dne věnujeme lanovým aktivitám, čehož někteří jedinci využijí k tomu, aby si při přelánění potoka opět namočili alespoň boty a ponožky.

Volné dny utíkají vřdycky nějak rychleji, a tak už je tu pondělí. Nezbyvá než uklidit perfektně chatky a vyrazit na autobus, který nás odveze do Berouna. Pobyt ve Skryjích se nám moc líbil a už se těšíme na další akce.

*Pavel „Lasička“ Karmazín,
TOM Ontario Beroun,
www.ontario-oddil.cz*

Březové lístky nosí i tomíci!

Udělování Březových lístků těm, kteří dobrovolně, dlouhodobě a úspěšně věnují svůj volný čas dětem a mládeži, se snad již trochu zapsalo do povědomí veřejnosti. Více se poslední dobou dozvídají zejména účastníci každoročních CVVZ – Celostátních Velkých Výměn Zkušeností. Na nich má Březový lístek svůj stánek a pořádá tematické semináře a besedy. V jejich závěrečných ceremoniacích jsou vybraným osobnostem udělovány vyšší stupně Březových lístků.

Březové lístky mají 12 stupňů, od prvního zeleného až po 12. zlatý. Jejich symbolem je malý kovový odznak a dnes nově i barevná nášivka ve tvaru březového lístku. Při udělování by měla být zachována tzv. udělovací pyramida. Zásada je, že by neměl být udělen BL vyššího stupně, pokud neexistuje dvojnásobný počet BL stupně předešlého. Na březových lístcích je krásná myšlenka, a to tzv. udělování zdola.

A co tomíci? Ano, i ti jsou nositeli březových lístků. Snad nejnáměššími žijícími nositeli jsou Břěta Boháč z KČT s nejvyšším 12. stupněm, dále se stříbrným 11. stupněm Akim z ostravského BVÚ a do třetice Mojmír Nováček s 10. bronzovým stupněm.

Ten, kdo se mohl se současným Hnutím BL seznámit, mi jistě dá za pravdu, že ocenění Březový lístek je stále důležité a ojedinělé.

Tomíkům, kteří zatím neměli možnost se o Březových lístcích dovědět více, doporučuji navštívit www.brezovylistek.cz. Na této adrese najdou řadu dalších informací, např. pravidla udělování, pyramidu oceněných, jak začít atd.

*Ondra Šejtka,
TOM S.T.A.N., Praha 3*

Lagori Cup 2007

V tradiční termín 1. 5. 2007 uspořádal Turistický oddíl mládeže Čmoudík ve spolupráci s Krajskou radou Asociace TOM další ročník Lagori Cupu. I přes chladný den se sešlo na loukách u Odry 27 družstev a téměř 160 účastníků (soutěžící + rozhodčí + vedoucí). Po urputných bojích v této míčové indiánské hře zvítězili v kategorii nejmladších členové oddílu KADAO Opava a v kategorii střední a nejstarší členové oddílu ČMOUDÍK Ostrava, kteří také získali na další rok putovní trofej pro celkového vítěze.

*Rostislav Kašovský,
TOM Čmoudík, Ostrava*

Tisácký jarní braňák

Dne 14. 4. 2007 pořádal Turistický oddíl mládeže Sylvatik jubilejní 15. ročník Tisáckého jarního braňáku, tentokrát ale v Ostravě Výškovicích a v okolí řeky Odry. Letošní ročník, sestávající ze 12 kontrol a 36 průběžek, měl zaměření na téma „koně“. Závodu přálo pěkné počasí a na trať vyrazilo 27 hlídek v pěti kategoriích. Ve čtyřech zvítězili členové TOM ČMOUDÍK a v jedné pořadající TOM SYLVATIK. Pořadatelům patří poděkování za vydařený závod a zajímavou, každý rok obměňovanou náplň soutěží.

*Rostislav Kašovský,
TOM Čmoudík, Ostrava*

Den Země - úklid Ploučnice

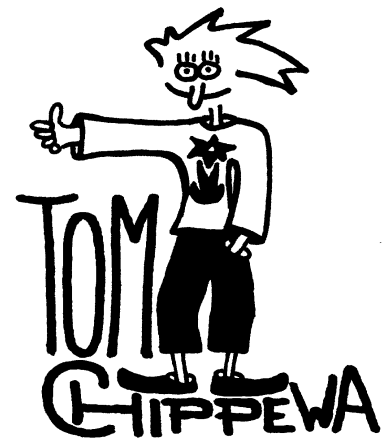
Jsme turistický oddíl mládeže TOM CHIPPEWA z České Lípy. Nebavíme se však pouze cestováním, nehrajeme pouze hry a nemluvíme jen tak do větru.

Po roce jsme opět podpořili Den Země úklidem řeky Ploučnice, protékající naším městem, a jako každý rok i letos jsme se opravdu nenudili. Za mostem na Svárově jsme nafoukli dva gumové čluny, jejichž posádky lovilily nepořádek přímo z vody, zbytek dětí pročesával břehy a blízké okolí.

Igelitové pytle se nám rychle plnily plastovými lahvemi, igelitem, polystyrénem, nápojovými kartony, našli jsme ale bohužel i pneumatiku, žebřík, plech, koberce či dokonce staré rádio.

Děkuji moc všem dětem a kamarádům vedoucím za ochotu, s jakou se do každoročního boje za krásnější Českou Lípu opět pustili, děkuji i za podporu rodičů.

*Zdeněk Šmída,
TOM Chippewa, Česká Lípa*

Velikonoce ve francouzské Provence

Byli jsme v kraji, který nemá trávu, jen ostrý vítr a historii v každém kameni.

Vlezle a studeně foukává z moře v městečku Tři Marie. Plujeme po řece Rhôně v kraji bažin, slané trávy, bílých koní, černých býků – plujeme v kraji Camargue. Navíc ještě vidíme různé ptactvo a taky slamy cikánů. Tenhle kraj je jejich poutním místem. V městečku, v kostele podobném prastaré pevnosti, je socha černé Sary – jediné svaté, která má být cikánského původu. O pár kilometrů dál je ptačí rezervace. Mělká jezera s hejny plameňáků, ostrůvky s kormorány, zástěny pro fotografy, všudypřítomný vítr. Prý si můžeme vybrat. Vítr, nebo komáry. Vítr nám je sympatičtější. Všude kolem jsou pole a sady velikosti fotbalového hřiště pěkně natěsno obehnané hradbou topolů. Ten vítr, ten tu je pánem.

Střediskem kraje Camargue je městečko Arles. Má středověký ráz a římské památky. Římská aréna později sloužila Maurům jako vojenská pevnost, ještě později jako „Stavebniny“ (zdroj stavebního materiálu), teď je to zase aréna. Za několik desítek hodin tu propuknou slavnosti s něčím jako koridou. Jezdec na bílém koni má sebrat černému býkovi růži zavěšenou mezi rohamy. Sympatické. Konstantinovy lázně jsou impozantní a technicky zajímavé. Jiná římská památka vyráží dech a budí úžas. Pont du Gard. Akvadukt postavený v 1. století před Kristem.

Okrová barva pískovce je umocněna zapadajícím sluncem, pozadí modré

oblohy, rámy obrazu tvoří temná zeleň borovic. Máme neskutečné štěstí. Jsme tu sami. Sedíme na obrovských balvanech koryta řeky Gard. Ty kameny tu byly dávno předtím, než římská otročí stavěli nádherné oblouky akvaduktu, a budou tu ještě věky po nás. V době, kdy Markus Aurelius válčil na našem území s Markomany a Kvády, dodával tento akvadukt už dvě stě let vodu do města Nimes (400 litrů na obyvatele a den). Taky kamenná obydlí „bories“ jsou „jenom naše“. Je už večer a běžný turista sedí u večere. Ne tak český tomík.

Prozkoumáváme skanzen neolitických domů – všechno, včetně střech, je postaveno z placatých, volně na sebe poskládaných kamenů. Tento typ obydlí je pravěký, opuštěn byl však nedávno (prý šedesátá léta dvacátého století).

Jiné snové místo jsme potkali v jednom už úplném večeru. Stoupáme do kopců, autobus jede krokem. Na vrcholu temně rudé skály stojí městečko Roussillon. Kolem dokola jsou propasti

a kaňony. Skály, nad jejichž barevností přechází zrak. Okrové doly. Od nepaměti se tu těžily barevné písky. Večer pokročil a městečko rozsvítilo pouliční lampy. Právě jsme se dotkli pohádky.

Jinou pohádku představuje skalní městečko Les Baux. Nerozeznáš skálu od zdiva. Městečko voní provensálským kořením, je totiž právě poledne. Pod námi se rozprostírá krajina s olivovníky starými stovky let.

Chtěli jsme vidět noční Avignon. Trochu se to zvrtilo. Noční Avignon viděl nás. Lidé se sbíhali a dobře se bavili při našich pokusech dostat ven autobus

zaklíněný v úzkých uličkách. Zastavili jsme veškerou dopravu a asistovala i policie.

Je toho hodně, o čem povídat. O českém prodávaci oliv na trhu ve městě Nice, o nákupu pravých parfémů ve městě Grasse. O tom, jak jsme nedojeli na ostrov If – moc foukalo a byly velké vlny. O rybím trhu v Marseille a hledání a nalézání rybek děsivých jmen: ropušnice, mořský das (a ještě další dvě). Vaří se z nich bouillabaisse – česky bujabéza – rybí polévka speciál. Je dobrá a je drahá.

A to není všechno! Azurové pobřeží, Monaco a řadu dalších pozoruhodností viděli tomíci z oddílů TOM Stopaři Ostrava – Poruba, Robinsoni Poděbrady, Divočáci Frýdlant nad Ostravicí, Průzkumník Ostrava a další. To vše se dalo na Velikonoce, léta Páně 2007.

Lída Nováčková
TOM Stopaři, Ostrava - Poruba

Tomíci z Chotěšova

Obec Chotěšov najdete celkem snadno, leží jihozápadně od Plzně. Nachází se 20 km od Plzně směrem na Domažlice, I zde najdete tomíky. Čím se zabývají? K výčtu jejich činností patří jistě turistika a organizace akcí pro veřejnost. Za důležitou považují pomoc místnímu klášteru. Zde pomáhají členové turistického oddílu mládeže od roku 1988 hlavně při likvidaci náletových křovin, úpravách terénu a hrabání listů v rozsáhlých klášterních zahradách. Pomáhají jim při tom někdy i dědečkové.

V posledních pěti letech se mladí turisté zapojují také do pořádání různých akcí pro děti a mládež v klášterní zahradě, zpestřují akce jiných pořadatelů soutěžemi, např. stavění stanu, přechod lanové lávky, hod na cíl apod. (Dětský den, Prázdninový rozjezd, Večer pro klášter). Prostřednictvím fotografií a prezentací seznamují návštěvníky akcí v klášteře s tím, co se jim podařilo vylepšit.

Letos vymyslela Míša téma výstavy výtvarných prací – „Jak se žilo dřívě“. V chátrajících prostorách klášterní prelatury pak další čtyři členky našeho oddílu instalovaly různé historické předměty a fotografie.

Rádi bychom do kláštera v Chotěšově pozvali i ostatní tomíky. Klášter je otevřen každou neděli do konce září a výstavu „Jak se žilo dřívě“ je možné navštívit od 13.30 do 17.30 hodin.

V červnu bude výstava také otevřena ve všední dny od 11. do 29. 6. od 9 do 13 hodin. Za snížené vstupné pouhých 5,-Kč bude také možné jít na prohlídku výstavy „Adolf Born dětem“.

Klášter je dominantou obce. Od roku 1990 se postupně opravují střechy, řadu let se pro něj hledá záchrana a využití.

Více informací o akcích v chotěšovském klášteře najdete na

www.klasterchotesov.wz.cz

Zajištění prohlídky kláštera a výstavy si můžete objednat na:

tel. 377 900 421-Obec Chotěšov

tel. 608 518 099 - A. Seidlová

*Anna Seidlová,
vedoucí. TOM Chotěšov*

Jak si tomíci vystřelili aneb

...DNEM 2007

Ke startu šestého ročníku týmové orientační a šifrovací hry „DNEM...“ zvolili letos organizátoři prostor okolo altánu pod Špilberskými děly. Hru pak odstartovali stylově – vystřelením papírků s instrukcemi nad hlavy hráčů.

Vedoucí jednoho z pořadatelských oddílů Vlastimil Hanuš k tomu říká: „Nápad vystřelit si z děla na Špilberku mi vrtal hlavou již delší dobu. O tom, jak to realizovat, jsem se nakonec poradil u jedné z firem, která zajišťuje brněnský festival ohňostrojů Ignis Brunensis. Přímo z děla jsme si sice nevystřelili, ale bouchli jsme si alespoň z malého hmoždíře na strlíení ohňostrojů.“

Akci uspořádali členové turistických oddílů mládeže sdružených v odboru KČT Chameleon. Na 180 účastníků převážně starších patnácti let se pokusilo zdolat trasu vedenou letos samým středem Brna a lesy v povodí horního toku říčky Ponávky.

Hra je obdobou poměrně obtížných šifrovacích her určených především dospělým hráčům. Cílovou skupinou jsou především mladí lidé mezi 15 a 18 lety a hráči, kteří se z různých důvodů

nemohou účastnit jiných obdobných akcí odehrávajících se převážně v noci a v chladných částech roku.

Hra má i dětskou kategorii. Ta má upravenou trasu a může využívat nápovědy. O oblibě akce svědčí i to, že již poněkolkáté museli organizátoři zařadit i kategorii *expert* určenou pro pravidelné účastníky jiných šifrovaček. Celou trasu hry absolvuje v časovém limitu obvykle méně než polovina startujících týmů.

Letos účastníky neodradila od zdolávání úkolů ani polední přehánka. Možná je ale trochu zdržela, proto v časovém limitu do cíle dorazilo pouze 5 vítězných týmů.

Akci podpořily dotací ze svého rozpočtu město Brno a Asociace TOM.

Milan Kylar

Aby bylo vidět (2. díl)

Při chůzi si svítíš před nohy – vidíš, kam šlapeš. Za běhu musíš svítit trochu víc před sebe – došlapeš tak trochu po paměti, ale to se dá zvládnout. Rychlá jízda na kole tě ale donutí svítit do velkého předstihu a to znamená:

- musíš mít výkonnou svítilnu
- překážky na cestě vidíš včas, ale pak chvíli trvá, než k nim dojeděš, a tak musíš svítit střídavě do dálky a před kolo a citelně zpomalit

Skvělým řešením je proto kombinace výkonné svítilny (čelovky) a obyčejné svítilny na rídítkách, která nasvěcuje „hluchý“ prostor blízko před kolem.

Minule jsme začali rozhánět tmu povídáním o svítilnách. Objevili jsme výhody LEDkovek a miniaturních svítítek do KáPéZetky. Pro výběr správné čelovky jsme se měli rozhodnout, zda patříme do kategorie „TT“ (Turisté a Táborníci) nebo „ZZ“ (Závodáci a Záchranáři). Na svícení jsme si tedy posvítili už minule. Teď ještě pár tipů a můžeme téma zhasnout.

Jako přibitá

Čelovka pro velká noční dobrodružství musí na hlavě dokonale sedět. Aby při běhu neposkakovala, mívá oddělený nosič baterií, nastavitelné popruhy a dokonalou aretaci naklápění reflektoru.

- vyzkoušej nastavení popruhů, pokud možno i s čepicí
- promysli, zda půjde použít čelovka i s přilbou (cyklo, horo)
- pokývej silně hlavou – reflektor se nesmí samovolně sklápět

Silva L1 má chytře rozložené 4 AA baterie do dvou nosičů

...a pro běžce má navíc speciální nosič baterií, který se upíná kolem pasu

Pozor na ježky v kleci!

Často i drahé svítilny mají velmi nedokonalé řešení otevírání bateriového krytu a vkládání baterií samotných. Pochybují, že budeš mít čas a trpělivost v nočním lese řešit zbytečné rébusy a shánět jakékoliv náradíčko. Většinou

se rychle něco ulomí a je to jediné k vzteku.

Určitě nepodceň při výběru tuto „maličkost“ – půlmilimetrové plastové západky a výstupky nejsou předpokladem dlouhého fungování. Výběr je velký, tak proč kupovat ježka v kleci?!

Snad jen dlouhá výdrž svícení na jedny baterie u nových LEDek může částečně omluvit nepraktičnost vyměňování (vždyť baterie se nemění každý den)

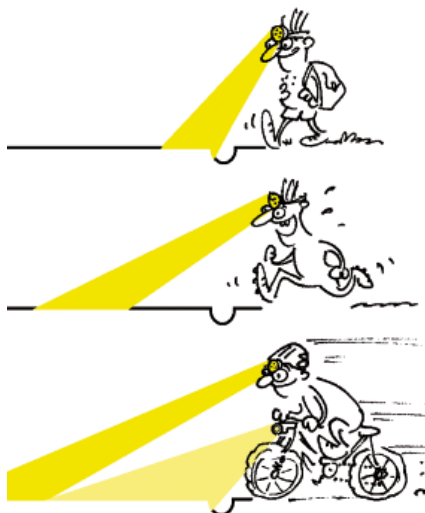

...a můžete to lepit a lepit a stejně to zase praskne!

Odhal slabiny

Už sis vybral? Máš doma novou baterku? Odhal její nejslabší místa a nauč se s nimi žít, tedy zacházet tak, abys nic nepokazil, neulomil, neukroutil... Pak ti bude dlouho sloužit. To platí nejen pro svítilny.

Kombinace pro rychlíky

Červenou blikačku dozadu určitě!

Noční jízda na kole po frekventovaných silnicích je hazard, i když jsme dokonale vyzbrojeni světly, blikačkami a odrazkami. Ve srovnání se světlomety aut je osvětlení cyklisty vždy slabé a přehlédnutelné. Doba, kdy cyklistům patřily okresky, je dávno pryč, jen se s tím nějak nemůžeme smířit. Jsou nebezpečné ve dne, natož v noci!

-jak jen můžeš, utěč ze silnice na lesní a polní cesty

-buď připraven v nejhorším skočit i s kolem do příkopu (srazit se nenech za žádnou cenu)

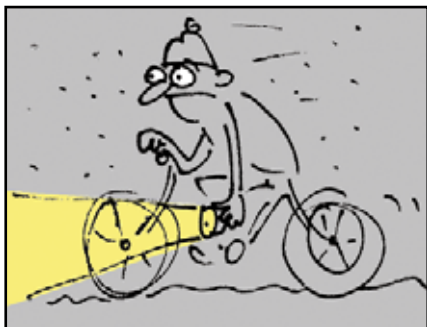
-blikací režim je viditelnější než nepřerušované světlo

-světlé oblečení s reflexními prvky hodně pomůže

Hmlisto

Na Slovensku tě může překvapit hmla, u nás mlha. Až pojeděš na kole mlhavou nocí, čelovka navštíví mlhu před očima a uvidíš kulový.

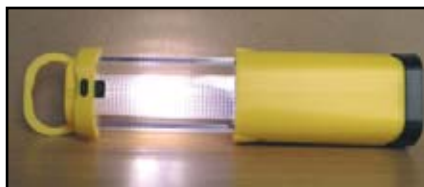
-zapni mlhovky! Jak se to udělá? Dej reflektor z čela co nejniž. Už mockrát jsem takhle jel a držel čelovku ve spuštěné ruce. Čím níž, tím líp.

Výhoda křivohubých

Když je chladno, mají noční běžci problém s párou od pusy. Ztěžuje jim život podobně jako hmla. Nauč se vyfukovat do strany a případně sviť od pasu.

Hraj na odraz

Pro osvětlení místností a velkých stanů jsou praktické svítilny s prostorovým světlem. Svítí do všech stran. Částečně se ti podaří je nahradit tak, že kužel světla necháš svítit na strop nebo na nejsvětlejší stěnu, jaká je k dispozici. Odražené světlo se rozlije celým prostorem a stíny nebudou tak tmavé.

Je potřebné, aby prostorová lucernička měla na jedné straně sklopné (stahovací) stínítko. V tomto případě je vnitřní strana stínítka navíc reflexní a tak posiluje světelný výkon v daném směru.

Přechelovkováno

Vloni jsem v červenci vyrazil s celou rodinkou do norských hor. Všechny 5 členů jsem vybavil kvalitními čelovkami. Úplně jsem zapomněl, že tam tou dobou není opravdová tma. Stačila jedna maličká baterička pro všechny. No posuďte sami – tuhle fotku jsem pořídil hodinu po půlnoci!

Svítilní zajímavost

Maličká a lehká čelovka LED Lenser Head Fire Revolution připomíná hodinky. Dioda 1,25 W, uveden dosvit 80 m, cena kolem 1600 Kč. Co je na ní nejzajímavějšího? Intenzita světla jde plynule regulovat.

Pamatuj:

-lepší minibaterička než nic
-často záleží víc na stavu baterií než na svítilně

-pozor na vysvícení v batohu! Některé vypínače jsou tak na ráně, že se „samy“ zapnou, když na ně něco zatlačí. Stává se ti to? Sežeň si pevný obal, při transportu vyjmi baterie, vyšroubuj žárovku, rozpoj kabel...

-neoslňuj! Když se k někomu blížíš nebo si s ním povídáš, nesviť mu do očí.

-pro čtení mapy použijev nejmenší intenzitu svítu, sviť vedle mapy nebo odrazem. Oči dostávají zabrat, když se musí střídavě přizpůsobovat tmě a zářícímu papíru.

Několik „svítících“ internetových adres, které se mohou hodit (píšu jen jedno „w“ místo tří, jelikož jsem lenoch líný)

w.prolov.cz (svítilny za bezvadné ceny)

w.led-svitilny.cz (svítilny Lenser)

w.vertical.cz (svítilny Petzl)

w.vavrys.cz (svítilny Silva, orientácké závodácké čelovky)

Všichni žasnou nad výkonem maličké LEDky na jednu AA baterii.

w.jinoli.me.cz (svítilny)
w.merici-pristroje.cz (svítilny)
w.pavexim.cz (svítilny)
Noc je zesilovač zážitků!
Vpřed!

Đouba

Článek vzniká ve spolupráci s časopisem Skaut-Junák.

týpí jako domov

V květnu jsme se s přáteli zúčastnili exkurze do CHKO Poodří. Náš průvodce ze správy se zastavil u železniční trati: „Naši předkové postavili koleje na piloty, protože věděli, že se tu řeka pravidelně rozlévá do okolích luk.“ Neměnili řeku, přizpůsobili své dílo.

Duchovní rozměr táboření v týpí

Podle čísel OSN se letošní rok poprvé za celou lidskou historii srovnal počet obyvatel žijících ve městech s počtem obyvatel vesnic. Zdá se mi, že si my žijící ve městech začínáme uvědomovat, že čím dál více městský způsob života vede k odtržení od života přirozeného a od přírody.

Vypadá to, jako bychom podlehli dojmům, že to „nějak dopadne“ nebo že to „zařídíme tak, abychom z toho měli prospěch“, když postavíme domy v záplavovém území, když vytvoříme každý mnoho kg odpadu ročně nebo když je pro nás důležitější, jak vypadáme, než co skutečně jsme. Jde o nedostatečné vědomí, egoismus nebo šilenství?

Moudří lidé upozorňují na to, že pro náš šťastnější život je třeba opět navázat kontakt s *celkem*. Uvědomit si, že vše je se vším propojené.

Táboření v týpí (a také putování a další akce) jsou snahou tento kontakt si uvědomit, navázat a rozvíjet jej. Proto všechno to ručně vyráběné oblečení, jednoduché životní podmínky, tradice a zásady táboření, zájem o stará řemesla, přírodu, rozvíjená pospolitost, vzájemná ohleduplnost a úcta k sobě, úcta k druhým a k přírodě. To všechno vyvolává určitou atmosféru, která se dotýká naší hlubší podstaty.

A my si tak můžeme uvědomit, že střed *celku* je tam, kde se právě nacházíme, a že *síla* se nachází uvnitř nás – a my ji můžeme dobře použít, pokud jednáme s moudrostí a pokorou. I kdybychom měli sebedokonalejší výrobky a chovali se přesně podle daných zásad táboření a pobytu v přírodě, mohlo by se jednat jen o hru, pokud bychom nepřenesli to, co načerpáme, do každodenního života. Často se mi stává, že se vracím do města a připadám si silnější, klidnější a veselejší. Jako bych se na chvíli ocitl v jiném světě, zapomněl na svět města a naladil se na svět přírody.

Zdá se mi, že běžný život (jak příznačné označení!) potřebuje vliv *síly*, kterou pocítíme například při pobytu v přírodě. Woodcraft pro ni používá slova *malebnost*. Malebnost v jednání, malebnost ve vytváření svého prostředí,

malebnost v duši. Několikrát jsem si znovu uvědomil, že atmosféra, která má ducha, vychází zejména z každého z nás. Z toho, jak jsme schopni vnímat to, co se děje kolem nás.

Několik dalších postřehů, které mohou přispět k malebné atmosféře:

- účelné a přitom malebné předměty, zvyky a zásady
- lidé spojení přátelstvím a společnou myšlenkou (např. woodcrafterský zákon)
- vědomé utváření a vnímání krásy kolem sebe
- žití v přítomnosti
- vědomá otevřenost vůči okolnímu světu
- nejen forma, ale i obsah
- upřímnost k sobě, vnitřní klid a pokora

Úkol, který jsem si předsevzal – pokusit se popsat, jak by se dal opět navázat kontakt s *celkem* očima woodcraftu (nebo očima mýma), není snadný. *Cesta* je vždy osobní. Často je obtížnější než „normální“ život, ale zdá se mi, že stojí za to na ní vytrvat.

Hledání duchovního patří k postavě člověka.
foto: Jan Muchka – Muf

Něco na přečtení:

- E.Tolle: Moc přítomného okamžiku
- D.Millman: Cesta pokojného bojovníka
- R.Erdoes: Chromý jelen. Vyprávění siouxskeho medicinmana
- J. Zajíc: Nikdy nekončící dobrodružství

Josef Porsch – Ablákela
ohnivec LLM
ablakela@centrum.cz

Malebnost má účinek magický.
Foto: Jiří Macek – Čiksika

Víte, co je FoS?

Co je hlavní náplní Folklorního občanského sdružení, jak vzniklo?

Folklorní sdružení České republiky vzniklo v roce 1990 jako nevládní organizace. Tvoří ji tanečníci, hudebníci, ale i přátelé folkloru z celé republiky. Dnes tato organizace sdružuje přibližně čtrnáct tisíc převážně mladých lidí ve více než čtyřech stovkách členských souborů, sedmnácti regionálních folklorních sdruženích. Pořadatelsky či spolupořadatelsky se podílí na přípravě 54 folklorních festivalů a slavností. Nutno dodat, že většina z nich má statut mezinárodní.

Z těch nejvýznamnějších akcí vzpomenu například Národní krojový ples ve Žďáru nad Sázavou, který každoročně startuje maraton folklorních akcí, celostátní soutěž zpěváků lidových písní ve Velkých Losinách Zpěváček, Mezinárodní folklorní festival Písní a tancem v Luhačovicích, zemské přehlídky dětských folklorních souborů v Liptále a Praze, Mezinárodní folklorní festival Pražský jarmark, regionální přehlídky dospělých souborů cyklu Prameny a společné koncerty nejúspěšnějších dětí projektu Zpěváček a Slávik Slovenska. Šíří svého záběru patří Folklorní sdružení České republiky mezi největší propagátory a nositele tradic lidové kultury nejen v Evropě, ale i na světě.

Kolik má sdružení členů, jaké je věkové rozpětí?

Jak již jsem uvedl, sdružení má přibližně čtrnáct tisíc členů a mýlil by se

ten, kdo by si myslel, že když se jedná o tradice, musí v něm být hlavně starší lidé. Opak je totiž pravdou. Statistiky uvádějí, že více než osmdesát procent z uvedeného počtu členů je ve věku do šestadvaceti let.

Víme, že členy FOSu lze potkávat na větších akcích KČT, se kterým poměrně úzce spolupracujete. Na jakých dalších akcích je možné vás potkat? Objevují se ve vašich řadách také třeba tomíci?

Má to svoji logiku, a to nejen proto, že Klub českých turistů je jedním z mnoha partnerů Folklorního sdružení České republiky. Styčné plochy je možné najít zejména ve stejném pohledu na lidovou kulturu jako nedílnou součást bohatství naší země, což se týká především lidové architektury, ale také tradičních zvyklostí a regionálních tradic.

Já sám pracuji jako redaktor pro FoS, ale současně jsem členem Klubu českých turistů a čtenáři mne mohou znát i ze stránek časopisu Turista. Lidí, kteří svoji lásku k folkloru spojují s konkrétním poznáváním v terénu prostřednictvím turistiky či cykloturistiky, je opravdu mnoho. I když to nevím úplně přesně, myslím si, že v řadách členů folklorních souborů jsou i tomíci, znám hodně rodin, kde bez ohledu na generační rozdíly navštěvují jejich členové folklorní akce, aktivně se na nich podílejí a současně jsou aktivními turisty.

Můžete nám přiblížit váš časopis?

Co je jeho obsahem, jak často vychází?

Časopis Folklor vychází již osmnáctým rokem, ale od ledna tohoto roku ve zcela nové, modernější grafické podobě. Je to celobarevný populárně naučný měsíčník určený všem milovníkům folkloru a lidových tradic.

I když hledání té nejoptimálnější podoby nového titulu je někdy složité, jsme rádi, že přibývá čtenářů a přemýšlíme nad tím, jak časopis z předplatitelského dostat na stánky. I v tom máme mnoho společného, neboť usilujeme o užší propojení aktivní lidové kultury s cestovním ruchem a turismem, zejména ve venkovských oblastech, a dobře víme, že o mediální podobu takovýchto informací má značná část veřejnosti velký zájem.

Na otázky Z. Antošové odpovídal šéfredaktor Oldřich Koudelka.

www.fos.cz

SEMINÁŘ TÁBOROVÝCH ŠKOL

Milí účastníci táborových škol, pořádáme podzimní seminář pro účastníky všech českých i moravských táborových škol, které až do letoška proběhly. Proč? Abychom se mohli něčemu novému přiučit, navzájem se motivovat, nasbírat novou inspiraci a opět se v dobré náladě sejít. Připojte se také!

Termín: 5.–7. října 2007, tedy pátek až neděle.

Místo konání: základna Asociace TOM Pořešín u Kaplice (Jihočeský kraj)

Dopravní spojení: vlakem do stanice Kaplice (autobusem tamtéž – zastávka Kaplice-nádraží), odtud po zelené značce (viz mapa KČT č. 73), u hradu už vás navede ukazatel. Příjezd autem: na náves v Pořešíně, dále také po zelené. Prosím nezajíždět k chalupě!

Cena: 240 Kč, platí se při příjezdu, v ceně je zahrnuto ubytování, strava, 50% jízdného ve výši zlevněných jízdenek (junior pas, zákaznická karta, kilometrická banka)

S sebou: spacák, přezůvky, oblečení dle svého uvážení (kdo bude p(r)omočen, bude chodit nahý), toaleták, buzola, mapa KČT č. 73, šátek, nějaká pisátka a věci s tím spojené, baterka, lžice, sekyrka, nůž, sirky.

Program: na tvorbě programu se budeme podílet všichni stejnou měrou, tudíž každý přihlášený (či skupinka více přihlášených) si připraví hodinový program dle vlastního uvážení pro ostatní účastníky: Do návratky je třeba uvést potřebné údaje, tvorba programu je nutnou podmínkou účasti!

Příjezd: na chalupu je možno přijíždět v pátek od 16 hodin – program začíná ve 20 (21) hodin

Odjezd: společné zakončení v neděli 7. října do 12 hodin

Návratku odešlete nejpozději do 21. září na níže uvedenou adresu. Kapacita je omezená na 25 osob, takže podle hesla kdo dřív přijde...

Vedoucí akce: Jožka – Josef Kadubec
Ostatní lektori: Pirát – Mojmír Nováček, Lída Nováčková, Tom Hurt, Hop – Ivo Skoček, Nem – Jan Rydlo

Kontakt, návratka, informace:

Jožka Kadubec (TOM Malý Furiant)
Dukelská 65
370 01 České Budějovice
jozkatoulave@seznam.cz
777 578 252

Kaňon řeky Verdon!

To musíte vidět! Co? Perlu Francie!

Květa, naše průvodkyně, si zapisuje do deníčku výroků můj dotaz: „Piráte, jedeme správně? Není to už ta stezka pro pěší?“ Jsme pár desítek kilometrů od moře, v oblasti přímorských Alp. Kolem nás jsou vrcholky skoro dvoutisícové. Náš maxiautobus, plný a těžký, opatrně a s rozvahou zdolává serpentiny nahoru a dolů.

Jedeme cestičkami, kdy silnější povahy blednou a slabší otevírají oči jen na důrazný příkaz. Všeobecně je to krása. Třeba kostelíky na skalách. Jak se tam asi chodilo na bohoslužby? Kamzíci jsou v pohodě, zdatný, dobře vybavený horolezec taky, ale prostý věřící minulých století?

Tam, kam míříme, vyrazí jednou za život každý roduvěrný Francouz. Jedeme se mrknout na kaňon řeky Verdon. Drsný a nádherný výtvar přírody. 14 kilometrů dlouhý, místy až 700 metrů hluboký kaňon byl prostoupen teprve ve dvacátých letech minulého století. Postupně vznikala stezka, možnost projet kaňon na lodi zajistily až přehrady. V turistických průvodcích se nedočtete, že na stezce máte před sebou tři tunely, a to pěkně dlouhé! Bez světla! Tunely jsou relativně široké a jedinou překážkou jsou mohutné kaluže pod nohama.

Čelovka v batůžku je k nezaplacení. Cedule ve francouzštině a angličtině varují: „Je to 7 až 8 hodin chůze!“ „Jen pro zdatné a dobře vybavené!“ „Na vlastní nebezpečí!“ Dvojjazyčné nápisy dávají tušit pěknou tlačenicí v turistické sezóně. Stezka vede vrstevnicí, místy klesá až k vodě, jindy šplhá skoro na náhorní plošinu. Voda je průzračná, má nádhernou barvu. Ve vyšších bodech, na vyhlídkách, je třeba bránit svačinu vlastním tělem, mohla by dostat větrná křídla.

Cesta je zajištěna lany, skobami, řetězy, kovovými schody – paráda. Na zdolání potřebujeme pět hodin. Naši kolegové – skoroneturisti – spotřebovali při čekání na nás – čtyři litry vína.

Na Point Sublime, což je výchozí či cílový bod, obdivujeme pěkně zdobené turistické hole Jsou to rovné, lakované klacky. Jedna za 15 euro! Vrtíme nevěřičně hlavou. Vrtíme hlavou taky nad prodávacem v zimní čepici, v péřovce a v rukavicích. Slunko se chechtá na obloze, jsme rozpáleni cestou a máme žízeň. Po dvaceti minutách máme na sobě veškerý obsah batůžků a ohlížíme se po nějakém závětrí.

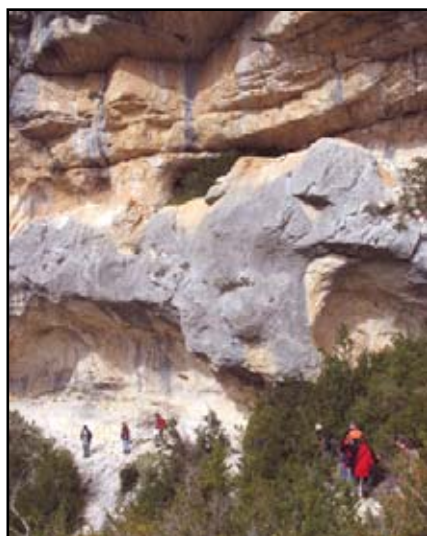
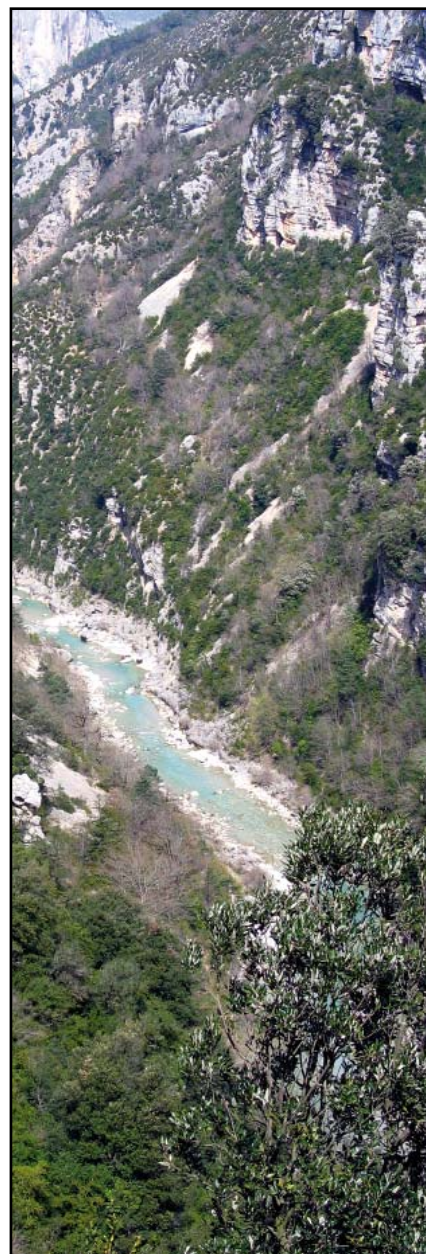
Verdon je parádním cílem i pro vodáky. Doporučujeme! Část kaňonu je pro pěší neprostopupná. Splavnost zajišťují přehradu se svým režimem odpouštění vody. Pro pěší turistiku je spíš vhodný podzim nebo jaro. Zkrátka období, kdy je vegetace bez listů. Úchvatnost zaručena!

Klíčová slova pro vyhledávače: Verdon, Point Sublime, La Maline (turistická chata), La Palude.

Zvědavé otázky zodpoví

Lída Nováčková,

TOM Stopaři, Ostrava – Poruba

Sázava

Pětidenní výlet k řece Sázavě jsme si jeli užít s našimi kamarády z oddílu Dakoti do Masarykova kempu YMCA v Soběšíně. Sjíždět řeku byla fakt zábava, ale našli se i suchozemci, kteří ještě v lodi neseděli, a tak jsme se první den měli co učit. Každý dostal prima vestu, pádlo a „okurku“ nebo „banán“ - zelenou nebo žlutou laminátovou kánoi. Na sjíždění jezů se každý těšil, hlavně ti menší. Jenže teklo málo vody, a tak jsme nakonec jeli jen jeden jez, u těch ostatních jsme vždycky vystoupili a lodě spustili. Předháněli jsme kachny, pluli pod hradem Český Šternberk, užívali si sluníčko. Asi jako jediní se vykoupli Míra s Danem. Poprvé se překlopili pod jedním jezem, po druhé si stoupli na špatnou stranu lodi. V kempu jsme hráli šifrovanou a pálili čarodějnice. Celý výlet, který jsme trávili s Dakotama, byl moc hezký. Byla to krásná odměna za umístění v soutěži „jedenadvacítka“.

Jana Jíšová,
TOM CHIPPEWA, Česká Lípa

TOM Čmoudík na kolech

Pokud i jiné oddíly vyjíždějí na cyklovýpravy stejně jako my, můžeme u našich jižních sousedů doporučit (pokud nejsou blokovány hranice...) Dunajskou cyklostezku. Ta vede z Pasova přes Linec a Vídeň až do Bratislavy a možná i dále. Po cestě je spousta vinic, sklípků, hradů, zámků, klášterů a dalšího vyžití. My jsme ve dnech 5.–8.5.2007 projeli její část a navštívili mimo jiné Linec (je zde k vidění množství muzeí, katedrála, zámek...), klášter v Melku a v St. Florian, Keltské muzeum v přírodě v Mitterkirchenu, nejstarší fungující rakouské divadlo v městečku Grein, dále města Ybbs, Enns s renesanční věží... Velkým zážitkem byla také návštěva koncentračního tábora v Mauthausenu, kde zrovna probíhala výroční smuteční tryzna a věnce pokládaly delegace z celého světa, včetně delegace české.

Nechyběly ale ani různé bojovně naladěné krajně pravicové a levicové organizace s vlajkami Sovětského svazu, Leninem, Che Guevarou a dalšími... Neváhejte, vyjeďte. V Rakousku není problém cestovat s koly vlakem, na lodi či s převozníkem! Mapky a informace obdržíte v téměř každé větší vesnici v informacích nebo na vybavených odpočívadlech. A většinou je to s úsměvem, což je ten rozdíl!

Za TOM Čmoudík Ostrava
Rostík Kašovský

Železný Tomík 2007

Letošní ročník triatlonu turistických oddílů mládeže měl ve svém pořadovém čísle obávanou třináctku. Vydáří se? Veškeré přípravy ale proběhly hladce. Krásné počasí předcházejících dnů, týdnů, měsíců umožnilo dolepit lodě, poopravit pádla, projet tratě, a sami soutěžící mohli natrénovat všechny disciplíny. Zemědělci a zahrádkáři stále remcali a marně se na hydro-meteorologických ústavech dotazovali, kdy bude konečně pršet. Kdyby otevřeli Kalendárium A-TOM zjistili by, že zaprší 11.–13. května. Je totiž téměř jisté, že na úvod Železného TOMíka pár kapek každý rok spadne.

V pátek před konáním akce se rozfoukal pěkný větřík. Labe se proměnilo v moře, na vyznačené trasy padaly větve a stromy. Ani toto ďáblovo počasí však neodradilo většinu přihlášených. Z okolí Litoměřic přijely oddíly Sojčata Žitenice, KolaWaštepí Ústí nad Labem, na poslední chvíli registrovaní Chippewa Česká Lípa. Střední vzdáleností překonali Svišti z Berouna a Vlaštkovy z Hořovic. Obdivuhodnou cestu z Moravy urazily oddíly Maracaibo Třinec, Čmoudík Ostrava, Újezdec Těšov a zástupci Orionu a Zálesáků.

V sobotu ráno poslední registrace, pak již rozlosování starovních čísel, porada rozhodčích a mohl začít výklad tratí. K registraci však ještě dorazil Plavák Deštový. Jelikož neposlal přihlášku, do soutěže nebyl puštěn a šel si hledat jiné tratě. Výklad tratí Železného Tomíka proběhl neobvykle

– pod střechou hangáru jachetní loděnice, aby soutěžící nebyli mokří ještě dřív, než vlezou do kánoe. Děkujeme kolegům jachtařům za uvolnění prostor.

Odstartováno bylo poměrně pozdě, oproti všem předpokladům až před jedenáctou. Svižný minutový interval startu však závodníky rychle poslal do děje. Pár koupelí v teplém Labi nikoho neodradilo, a kdo se nedostal sám ke břehu, byl vyloven zasahující hlídkou Městské policie Litoměřice. Díky jim za zajištění akce z motorového člunu!

Trasy na lodích, kolech a běhu byly stejné jako v předchozích letech. Pro někoho stejně jednoduché, pro někoho

stejně náročné. A tak rozdíl mezi prvním a posledním místem v kategorii nebyl jen v minutách, ale i v hodinách. Všichni startující však nakonec do cíle zdárně dorazili, poslední hlídka po 16 hodině. Vyhlášení výsledků se trochu protáhlo. Věřte, nebylo jednoduché nacpat tašky krásnými dary od sponzorů tak, aby se na všechny dostalo. A mnohé se do tašek ani nevešlo. Díky všem, kteří soutěž podpořili. A navíc vítězové jednotlivých kategorií si odvezli nádherné svalouše, letos na pohárcích, věnovaných ústředím A-TOM.

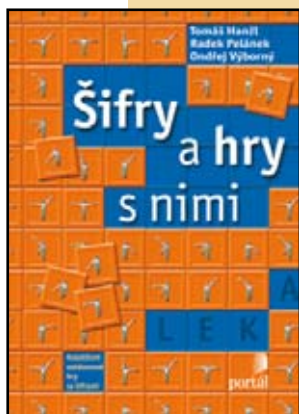
Příští ročník boje o svalnatce opět připadá na druhou květnovou sobotu. Pokud máte i vy chuť a trochu odvahy vyzkoušet klání ve třech náročných disciplínách, neváhejte, natrénujte a hlavně se včas přihlaste.

Jindra "Dýda" Černý,
TOM Delfín,

cernyjindrich@centrum.cz

Foto: Jitka Eretová TOM Sojčata Žitenice

T. Hanzl, R. Pelánek, Ondřej Výborný
Šifry a hry s nimi

V poslední době roste počet zájemců o kolektivní outdoorové hry se šiframi, což je patrné z rostoucí návštěvnosti webových portálů věnovaných těmto hrám a z aktivní participace při hrách „naživo“ v terénu. První část knihy se zabývá vývojem šifer v historii, jejich současnými aplikacemi a využitím ve volném čase. Druhá část se týká základních principů šifer a jejich analýzy. Pozornost je přitom věnována zejména metodám využívajícím pouze papír a tužku. Výklad je hojně ilustrován praktickými příklady. Závěrečná část obsahuje sbírku příkladů spolu s nápovědami a řešeními. Kniha usnadní zájemcům o šifrování pochopení základních principů, zaujme však i studenty a profesionály z oboru kryptografie a inspirativní je i pro vedoucí dětských oddílů a organizátory akcí pro mládež.
 brož., 144 s., asi 219 Kč

I. Šircová
S dětmi v přírodě

Zážitková výchova po celý rok

Citlivý vztah k přírodě je pro každého hlubokým obohacením pro celý život, jeho rozvoj pokládá základy pro vlídný a ohleduplný přístup k okolnímu světu i k jiným lidem. V knize jsou připraveny náměty pro vycházky rodičů s dětmi a pro činnosti venku na každý měsíc v roce. K vycházkám patří pozorování a zkoumání světa prostřednictvím prožitků, drobných her a vlastních objevů dětí. Ponecháme-li dítěti volný prostor a čas při pobytu venku, projeví se jeho přirozená zvědavost a zájem se obrátí k vnímání prostředí a pozorování probíhajících dějů. Může si vyzkoušet fantazii na sněhových kupách, tvořit z hlíny, číst stopy, hledat plody, vnímat vůně rostlin, objevovat svět zvířat...

Kniha je určena rodičům s malými i staršími dětmi (od 1 roku do 12 let), užitečné nápady v ní najdou i učitelky mateřských škol.

brož., 160 s., asi 199 Kč

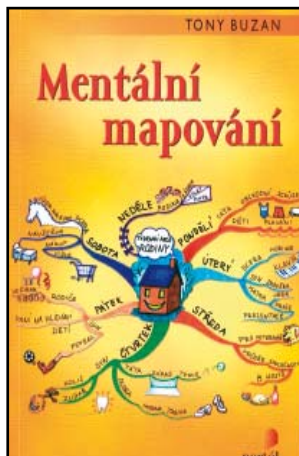

Daniela Zounková, ed.
Zlatý fond her III

Kniha obsahuje asi 60 strukturovaných her, které se soustřeďují na rozvoj osobnosti a vzájemných vztahů ve skupině. Jsou to nejnovější hry shromážděné k jubileu 30 let působení Prázdninové školy Lipnice.

Zlatý fond her III poskytuje užitečné náměty vedoucím a instruktorům programů v přírodě či různých akcí zaměřených na rekreaci a volný čas. Hry využívají metod zážitkové pedagogiky a jsou určeny mládeži i dospělým. Mnohé z nich jsou vhodné i pro kurzy ke zlepšení vztahů ve skupinách, jiné podněcují kreativitu a akceschopnost účastníků. Kniha navazuje na předchozí dva díly, které vyšly také v nakladatelství Portál (1998 a 2002).

brož., 150 s., asi 215 Kč

Tony Buzan
Mentální mapování

Svými *Mind Maps* (Myšlenkovými mapami) zavedl Tony Buzan revoluční systém tvorby poznámek, který může pomoci rozvoji v řadě oblastí života. Praktická příručka ukazuje, jak tento nástroj používat a jak ho využít k rozvoji kreativity, k hledání řešení každodenních problémů, ke stanovení cílů, sebemotivaci a také k motivaci druhých a k tréninku a zlepšení paměti.

Kniha osloví zájemce o vlastní osobnostní rozvoj kreativity, o trénink a zlepšení paměti, o zkvalitnění života.

brož., 165 s., asi 299 Kč

Takhle ne!

V poslední době k nám na ústředí dolehlo několik podobných stížností a nářků. Oddíl, dejme tomu Pytláci, si od oddílu Schovanek s předstihem pronajme tábořiště. V říjnu si ho pěkně zabukuje, nechává Schovanky v naději, že je turnus zdárně obsazen. Pak jednoho květnového dne klikne na mobilu šéfa Schovanek smska, že tábořiště nepotřebují, že sorry, tábor nebude. Prátele, tuď vážně ne! Myslím, že je jasné, že dva měsíce před letními tábory už se tábořiště nedá obsadit. Že vznikne díra, zmatek, nepohoda. Navíc, napsat jen smsku, to je drobt nezdrovofilost. Na místě by byl přeci osobní telefonát, s omluvou, že se tak stalo a proč se tak stalo, případně s nabídnutím finanční kompenzace postiženým Schovankám, kterým výpadek jednoho běhu tábora dá něco starání a trápení. Myslím, že Schovanky by nabízenou částku velkoryse odmítly, ale forma by měla být dodržena. Měl jsem skoro chuť zveřejnit postižený i „škodící“ oddíl plným názvem, ale... Ale snad ať si zpytuje svědomí jen jaksi interně. Určitě se dá pochopit, že dítky jsou nespolehlivé, rodiče někdy jakbysmet, že domluvit se napevno a vybrat od lidí včas zálohu je čím dál těžší. Proč ale své vlastní oddílové zmatky přenášet na oddíl, od kterého něco chceme? A pak poslat jen trapnou a ne vždy spolehlivou textovku? Děje se to často kolem chalup, ale budiž, tady to řeší placení úředníci (nebo téměř neplacení správci...) a spolek „škodu“ unese spíš než jednotlivý, mnohdy ne tolik movitý oddíl. To by nemělo ve spolku být!

Tomáš Novotný

Ilustrační foto

☛ Déle než jiné roky čekaly české spolky na rozhodnutí ministerstva školství o tom, kolik na ně případně připadne peněz z děleného koláče dotačních prostředků.

☛ Novým správcem základny v Dobré vodě u Telče se stal pan Vaňoušek. Na základně byl opraven neschůdný betonový chodník a začala regulérně fungovat s tím, že uživatelé musí mít velkou, velkou trpělivost s termíny jejího zvelebení.

☛ TOM Arachné sbíral peníze pro bangladéské děti.

☛ Tomíci z Nové země v Brně zavedli nový pojem v katalogu Tomík tomíkoví, totiž tzv. jednotku uspokojení. Stojí u nich dvacet korun, vyjdrňuje délku pobytu a je jí míněna noc a půlden na člověka, to vše prožito v tamní klubovně

☛ Na Kaménce proběhlo školení nových vedoucích, kde se vzdělávalo, běhalo, debatovalo a kde se o krky hlavových frekventantů dobře starala rodina správce Pavla Vaňáska.

☛ Šéf Pionýra Petr Halada vyzval náčelníka Asociace TOM, aby společnými silami nenechali spadnout Opárenský mlýn, o který je veden spor mezi ministerstvem financí coby nástupnickou organizací Fondu dětí a mládeže a pionýrskou skupinou Štafeta. Smyslem sporu je určit, zda mlýn připadne pionýrům, nebo tomíkům. Oba vůdcové se dohodli, že vyčkají nejbližšího soudního verdiktu, který v dobré víře očekávají během dvou či tří měsíců, a pak se pokusí znovu jednat.

☛ Na březnové konferenci KČT v Pardubicích zazněla mimo jiné zajímavá prognóza, jak dále postupovat v péči o klubové chaty. Na téže konferenci se delegáti rozhodli přikoupit k Muzeu české turistiky v Bechyni ještě jeden dům a vytvořit tak potřebné zázemí pro depozitář a archiv muzea a klubu vůbec.

☛ Na téže shromáždění vystoupil i TOM Světlušky z Prahy s nezapomenutelnou féerií ze životě houbiček, aby víc než půl hodiny bavil delegáty svým milým spektaklem.

☛ Trio Pavel Trantina, Aleš Sedláček a Ondřej Šejtka, nová tvář asociace, se ujalo vlády nad Českou radou dětí a mládeže. Valné shromáždění, které proběhlo věcně a dělně a kde dusno bylo způsobeno jen obtížně větratelnými

prostory sklepení pod Pannou Marií Sněžnou, místem sněmování, pozdravila i náměstkyně ministerstva školství Eva Bartoňová.

☛ Leoš Piroutek z poděbradského oddílu za pomoci svých středoškolských učitelů spočítal, že hřiště ve Sloupu bude možné postavit i za poměrně křesťanský peníz.

☛ Jiří Palát z Valmezu kreslil a kreslil nový propagační materiál, až nakreslil skvělou skládanku, kterou dostali do rukou pořadatelé Bambiriád.

☛ V Mezholezích postavil stavitel Pepa Sabo krásné podkroví, opravil schody a vyčistil kus fasády, to vše za dobrou cenu a ve velmi solidní kvalitě. Domek jest v zásadě dokončen, drobnosti typu parkoviště nás čekají v následujících dvou letech.

☛ Náčelník woodcrafterů Aleš Sedláček slíbil tomíkům, že jeho lid připraví na podzim indíánské táboření i pro sprátené tomíky.

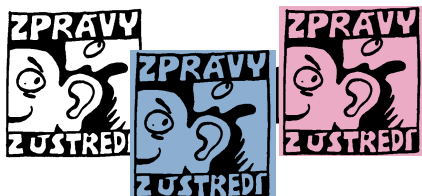
☛ Šárka Lehmannová z vinořských Bobrů narazila na výjimečně blbě bankovní úředníky, kteří z prostých administrativních úkonů při převedení účtu z města do města udělali horror, proti kterému jsou prastarí Hitchcockovi Ptáci úsměvnou bajkou.

☛ Dvě vedoucí, které co měsíc napíšou do Roztok a glosují politickou a společenskou situaci po loňských patových volbách, napsaly na ústředí, že je nejvíc ze všeho děsí používání slov „vymazlenější“, „vyklidnější“, psaní obecného jména tomík coby člen spolku s velkým T a pak také používání hnusného a v češtině nepodstatného spojení „to je o tom“. Náčelník zajásal, protože v nich uviděl spřízněné a gramaticky erudované duše, ale když na jeho pochvalný mejl odešly obě ženy jen úsečným, byť v letošním suchém jaru aktuálním „Zaprš“, ztratil náladu a dál jim už nic nepsal.

☛ Miloš Voštera, Martin Příbyl a jejich brněňští kolegové chystali vši silou krásný brněnský sraz, na kterém bude turistický i kulturní program a v jehož závěru se účastníci svezou na lodi.

☛ Tadeáš, tomík z Poděbrad a autor grafického výtvaru nové Kukly, se otázal předsedy asociace, zda jeho obličej, raději snad mírně rozmlžený, může použít jako poutače k náboru nových dětí. Pro ilustraci, jak by takový poutač asi mohl vypadat, přiložil Tadeáš

Co bylo v dubnu,
květnu a červnu
2007

známou karikaturu Strýčka Sama, praotce imperialismu. Náčelník tomíků neprotestoval, ale vážně se sám nad sebou zamyslel, protože mladí lidé mají pronikavé myšlení a bystrý úsudek, a věc sama může mít širší, zatím netušené souvislosti.

■ Jirka Hovorka, generální příborek tomíků, koordinoval vší silou pražskou bambiriádu.

■ Ivo Skoček vyrobil pro ústředí krásný podstavec pod kopírku.

■ Zkraje května přišly konečně peníze od ministerstva školství a s nimi klid a mír do tomických duší.

■ Akim z TOM BVU otevřel za přítomnosti mnoha významných lidí a také asociálního místopředsedy Jiřího Homolky centrum pro sociálně vyloučené mladé lidi.

■ Die Wanderjugend aus Pacov fang sich daran vorzubereiten, wie sie letzte Ferienswoche mit Bayerischen Jugend Moldau herunterfahren.

■ V časopise Skautský svět pochválil šéfredaktor Marek Bárta ČRDM za to, že získala od ministra Gandaloviče dopis o tom, že se sedláci, kteří berou na své latifundie dotace od EU, nemusí bránit skautům tábořit. Dodejme, že tenhle dopis, který visí též na Adamovi, iniciovali náčelníci tomíků a woodcrafterů a komplet ho zúřadovalo ústředí asociace, dodejme to ale laskavě, jen kvůli pořádku, protože výsledek jest samosebou potěšitelný.

■ Lounský PRESS, tiskovina regionu Ohře-Louny, otiskl hymnu tomíků Koníků, dětí z Mostu, Postoloprta a Loun. Zpívá se v ní: Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka. Veze veze Koníky, do tý dálky veliký...

■ Světový skauting začal oslavovat své sté narozeniny: 1. srpna uplyne přesně tahle řádka let od doby, kdy britský generál Baden-Powel poprvé zadul na roh z kudu a odstartoval první opravdový skautský tábor...

■ V Nymburce, Krnově, Chomutově, Zlíně, Praze, Liberci, Třinci, Českých Budějovicích, Havířově, Ostravě a Plzni proběhly bambiriády i za aktivní účasti tomíků. V Praze jedna holčička malinko omdlela z vedra, právě když byla navlečena ve veselé tužce, ale pomohly jí vycvičené Děti bez hranic a vše rychle dobře dopadlo.

■ Představenstvo České rady jezdilo

po českých i moravských bambiriádách ostošest, dílem proto, že samo chtělo, dílem bylo vyhecováno ředitelem bambiriády.

■ Dědovská chalupa, která jedny těší starobyloou malebností a druhé děsí tím, že tam neteče voda ze sprchy, dostala péči roztockého tomíka Josefa Votavy nový nátěr podlahy.

■ Tomíci poslali na skautskou charitativní akci Postavme školu v Africe dva tisíce korun.

■ Ondra Šejtka, asociální místopředseda ČRDM, sledoval zaujatě z bambilodi vltavské břehy a odhadoval, kde všude může být geokešinková krabička, tzv. keška.

■ Novým náměstkem ministryně Kuchtové se stal Jan Kocourek, který při přijetí delegace ČRDM slíbil, že bude spolkům pomáhat a nebude mít ambici je řídit. Přítomné lídry ČRDM potěšil i dalším slibem, totiž tím, že příští rok nebude papírování kolem dotací trvat tak strašně dlouho. Naopak je poděsil prognózou, že udržet prostředky na mládež pro rok 2008 alespoň na letošní úrovni nemusí být vůbec jednoduché...

■ Poslanci českého sněmu, kteří vloni schválili novelu sdružovacího zákona s nařízením, že všechny spolky musí mít od roku 2009 za názvem přibližlou zkratku o. s., neboli občanské sdružení, po roce uznali, že nutí neziskový sektor panáčkovat, totiž měnit stanov, razítka, papíry, vizitky nápisy, vlajky, znaky, emblémy, a rozhodli se s velkodušností sobě vlastní, že uleví lidu od státní buzerace tím, že novelu opět předělají. 66 000 neziskovek v celé republice, z kterých většina změnu nepostřehla a možná nepostřehne ani změnu změny, teď tuší, že sněmovna je vždy na jejich straně.

■ Tadeáš Klaban z Poděbrad napsal, že nebude karikovat TN, ale raději komiksovou figuru Veverka Joachyma, k čemuž si vyžádal souhlas praotce všech Veverků Jiřího Choura. Původně zvolená verze, totiž s obličejem předsedy, by podle Tadeáše mohla děti spíše děsit, a poděbradský TOM by se tak stal slepým vývojovým článkem evoluce.

■ Školské ministerium vyhlásilo druhé kolo investičních dotací, prioritně zaměřených na majetek po SSM.

■ Milan Zelenka, Koník a Vyr, cestoval po Kubě, aniž spatřil živého Fidela.

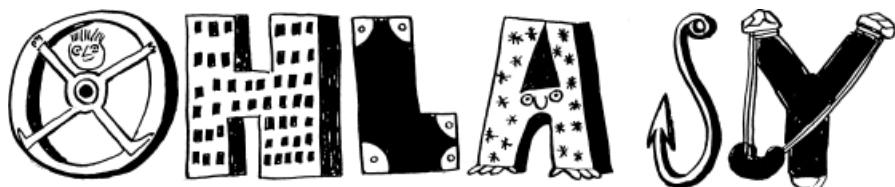
■ Náčelnictvo tomíků zasedlo ve Sloupu a usneslo se, že malinko pozmění a doladí pravidla celospolkové soutěže 21, tak aby ji mohlo na podzim 07 zase vyhlásit. Pravidla zpracují a během léta zveřejní M. Nováček a T. Novotný. Podpořilo také myšlenku uspořádat napřesrok v rumunském Banátu tábor pro tamní děti, popřálo Zuzce Antošové šťastnou mateřskou dovolenou a zabývalo se také situací kolem pořadatelství loňského srazu TOM. Vedení pověřilo předsedu zaslat nové předsedkyni slovenských tomíků sdružených v Slovenské unii TOM (pokus o obdobu naší Asociace TOM) blahopřejný dopis, rozhodlo o oslovení skautského vedení ve věci vylepšení vzájemného využívání objektů, schválilo výroční zprávu za rok 2006, odsouhlasilo nákup pozemku, na kterém stojí altán v Janově a který tomíci již řadu let používají.

■ Vedení spolku požádalo revizní komisi, aby od září zahájila kontrolu majetku všech oddílů a ústředí a provedla inventury, a snažilo se rozpoznat, co chce říci roční Filípek Šimek, jednoznačně nejhezčí z přítomných.

■ Příjemní manželé Horákové z Nejdku navštívili i se svými dítky ústředí a vysvětlili, co je vede k založení nového oddílu.

■ Generální ředitelství Lesů České republiky reagovalo vstřícně na dopis šéfa tomíků. Na dotaz, proč by v lesích nemohly být dále vykopávány klasické latríny, do kterých od dob Svojsíkových kálí veškeren táborový lid, napsalo generální ředitelství, že tomu tak vlastně může být i nadále a že věří, že podřízené lesní správy budou sdostatek přičetné a nepřístupí k latrínám dogmaticky. Dogma však již leckde nastalo a některé lesní správy nutí táborníky používat v krásných lesích toi toi wc, která se musí drazé pronajímat, vyvážet, to vše za vydatného ničení českých lesů a luk nezbytnými nákladními auty. Lesní správy se při tom odvolávají na zákon o odpadech a také na bruselské normy. Co se pak děje s chemicky proměněnými hovny, raději nedomyšlet.

Uctívači hořce a jejich výprava za asociačním symbolem

Na konci dubna vyrazila skupinka vedoucích z TOM Vsetín uvítat jaro a s ním i naše asociační symboly na hřebení mezi vrcholy Tlstá a Ostrá ve Velké Fatře. A nebyli jsme zklamáni. Nečekaně krásná krajina vápencových jeskyní, horských smíšených lesů, vápencových vrcholů a bradel nás uchvátila. A na horských loukách množství horské květeny, z nichž nejvíce se vyjímající hořec zcela ukojil naše touhy po krásném estetickém zážitku.

Jiří Homolka – TOM Vsetín

Anketa

V anketě na asociačním webu a-tom.cz jsme se dotazovali, jak často naši členové navštěvují spolkové chalupy a základny. Dozvěděli jsme se:

- chalupy navštěvujeme pravidelně 86
- chalupy navštěvujeme pouze občas 31
- na asociační chalupě byli jen jednou 24
- nevyužíváme spolkové základny 31

pro tomíky zapsal

Jan Kolář, správce sítě

Školení vedoucích

O víkendu 23.–25. 3. 2007 se na základně Kamenka v Oderských vrších konal víkendový seminář pro vedoucí nových oddílů Asociace TOM.

Devatenáct spokojených účastníků získalo osvědčení vedoucího TOM. Jako lektori působili Mojmír Nováček, Ilona Jaglová a Jožka Kadubec. Nejúspěšnější účastnice přijela až z Berouna.

Mojmír Nováček

Odemykání Bečvy

Jako každoročně, i letos vsetínští vodáci v čele s Jardou Česnekem (Bečvochem) odemkli 24. 3. 2007 řeku Bečvu. Odemykání provedl, stejně jako v minulých letech, bývalý starosta Vsetína, toho času senátor a vicepremiér vlády ČR Jiří Čunek. Po slavnostním otevření řeky nasedl na raft a spolu se svojí družinou odplul v dál.

Jiří Homolka, TOM Vsetín

**Tomík č. 60,
ČERVEN 2007**

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR.

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.

Tel., fax: 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:
Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Petr Balcer, Jiří Hovorka,
Zuzana Antoňová

Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Jiří Chour

Ostatní fotografie:

oddíloví vedoucí

Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.

Náklad 1200 výtisků.

Uzávěrka příštího čísla
je 15. září 2007

Nový plot v Broumově u Tachova

Plzeňské oddíly Tuláci a Kotvičky
vyslaly v polovině dubna brigádu na
základnu do Broumova. Ta způsobila
přeměnu starého vachrlatého plotu na
pevně opevnění s bránou pro vjezd aut.
K brigádníkům směřuje z ústředí velké
díky!

(jih)

Cimrman by se divil 2007

Rychlík jménem *Cimrman by se divil* po roce opět prosvištěl Českou Lípou. Jízda to byla úžasná, plná smíchu a perfektních divadelních výkonů mladých herců – tomíků. Do rozjetého vlaku tentokrát nastoupili Magneti z Kamenického Šenova s krásným představením *Jezdím tudy jenom kvůli vám*, slečno, tomíci a Bubláci z Turnova s úžasnými komediemi *Tramway* a *Nevesdní výhra*, lázeňský oddíl *Robinsonů* provedl historicky první speleologický sestup v Jiráskově divadle ve hře

Macocha, Tomftom z Roztok zahrál strašidelnou *Drakutýnu*, skautský oddíl *Sluníčka* z Prahy zahrál náročnou hru *Nedokončeno* a v neposlední řadě překvapily publikum dva českolipské oddíly *Dakoti* a *Chippewa* v šokujících vystoupeních *Těžké to časy* vypravěčovy a *Jack Rozprašovač*. O přestávkách nemohla chybět litoměřická *Sluníčka*, která nás krásně rozhybala a rozezpívala.

Devátý divadelní festival tomíků v České Lípě podpořilo krásné jarní počasí, jemně kořeněný guláš, vytrvalost pořádajícího TOM Chippewa a nejvíce asi nadšení všech herců a režisérů.

Ještě jednou gratulujeme vítězným tomíkům z Turnova, kteří zazářili a rozesmáli všechny diváky.

Zdeněk Šmída,
TOM Chippewa,
Česká Lípa

Uuuprk veverka JOACHYMA

KOMIKS V KTERÉM VEVEK JOACHYM JE, ALE I NENÍ

KOLEM MNE SE PRÁVĚ PRODŘÍTL VEVEK JOACHYM PROČ TAK SPĚCHÁ?

RYCHLE, NAŠE AL DŽAZÍRA NĚCO PLKÁ

LESNÍ ČE 1

ZPRAVODAJ

MUSÍ MÍT NĚJAKÝ OPRAVDU PÁDNÝ DŮVOD!

TŘÉNUJE SNAD NA OLYMPIÁDU? NEBO ŽE BY LETNÍ VÝPRODEJ V LÍDLU? STŘEVNÍ POTÍŽE? HRAJE SI NA RYCHLE PŘIPOJENÍ K O₂?

TŘEBA TAJNĚ SOSÁ RED-BULL

INVESTIGATIVNĚ ZJISTÍM, PROČ TAK RYCHLE ZDRHA, ALE BUDE TO PĚKNÁ FUŠKA

O 2 DNY V POZDĚJI

CHLAĎTE HO VODOU!
VODOU NE, PÍSKEM!

KDŽVĚ CHLADIT, TAK JEDINĚ ČAMBACEM DESÍTKOU

NECHAL MI TŮ TENHLE GLEJT

TISKOVÉ PROHLÁŠENÍ
JE LÉTO, DĚSNÝ HIC A JÁ MIZÍM, PROTOŽE CHCI HLAVNĚ VYPADNOUT RYCHLEJI VYPADNOUT Z TOHO VAŠEHO ZATRA- CENÉHO, POŠAHANÉHO, STUPIDNÍHO KOMIKSU JOACHYM

ČTI, MÁŠ HEZKÝ PŘEDNES!